

Dosarul nr. 1-102/2019 (conexat 1-2500/2019)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

23 martie 2023

mun. *****

Judecătoria ***** , sediul Buiucani

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei,

Judecător

- Sergiu Stratan

Grefier- Daniela Scoropat

Cu participarea:

Procurorului

- Cristina Novac

Avocaţilor

- Mihaela Cegan, Viorel Şoitu, Dumitru Marinescu

Interpreţilor

- Valeriu Ciobanu, Liliana Vieru, Olga Rotaru

examinând în şedinţă publică, în procedură generală, cauzele penale conexe, depuse în instanţa de judecată la 20 februarie 2019 şi 5 iunie 2019, privind învinuirea inculpaţilor:

Manvelov Valerian *****, născut la *****, IDNP*****,
originar din *****, domiciliat în mun. *****, *****, str.
***** 1, *****, cetăţean al Republicii *****, studii
superioare, supus militar, fără persoane la întreţinere,
neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate,
anterior tras la răspundere penală,

de săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 42 alin. (2) şi (3), 190 alin. (6) din Codul penal,

şi

Moroşan Lucia *****, născută la *****, INDP *****,
originar din r. *****, domiciliată în mun. *****, str.
***** *****, cetăţean al Republicii *****, studii
superioare, divorţată, fără persoane la întreţinere, anterior
condamnării angajată în câmpul muncii, fără grad de
dizabilitate, cu antecedente penale,

de săvârşirea infracţiunilor prevăzute la art. 42 alin. (2) şi (3), 190 alin. (6) şi art. 190 alin.(5) din Codul penal,

c o n s t a t ă :

Manvelov Valerian *****, la 13.10.2009, sub pretextul contractării unui împrumut în beneficiul SRL „Hruşagroincom”, la sediul SRL „Tinama” de pe str. Voluntarilor 15, mun. *****, în prezenţa administratorului Poiată Maria *****, care avea şi calitatea de garant al executării obligaţiei date, a obţinut de la Melnic Nicolai ***** suma de 21 000 euro, bani cash, echivalentul a 345 991.8 lei, precum şi suma de 80 000 lei, transmise prin virament bancar de către SRL „Доброга” în persoana lui Melnic Nicolai, prin intermediul BC „Banca Socială” SRL „Доброга”, în persoana Mariei Poiată, care la rândul ei a redirecţionat suma dată prin transfer bancar Î.L. „Roibu-X-Prim” administratorul căreia era Moroşan Lucia *****, ca persoană fizică la persoană fizică, iar în scopul asigurării ultimului (Melnic Nicolai *****) că împrumutul va fi restituit în termen şi în volum deplin, au încheiat în prealabil la 12.10.2009,

contractul de transmitere spre păstrare la depozit a 150 tone de mază verde congelată, cu titlu de gaj, ducându-l în eroare pe Melnic Nicolai ***** că producția agricolă nominalizată ar aparține SRL „Hrușagroincom”, în persoana lui Manvelov Valerian, în realitate însă aceasta aparținea cu drept de proprietate SRL „GALCONSGRUP” în persoana administratorului Pantelei Ivan, ultimul nefiind în cunoștință de cauză despre faptul că mazărea dată a fost depusă drept gaj de careva persoane, or un atare consimțământ nu a fost exprimat și careva acte juridice nu au fost încheiate. În continuare, la expirarea termenilor pentru care au fost acordate sumele indicate, de către Melnic Nicolai ***** s-a stabilit că Manvelov Valerian ***** a însușit mijloacele financiare în interes personal, iar mazărea verde congelată în cantitate de 150 de tone, depusă cu titlu de gaj la data de 12.10.2009, lipsește la depozitul SRL „Hrușagroincom”, fiind realizată unor agenți economici fără acordul său. Ulterior, pentru a voala intențiile sale criminale și de a evita răspunderea penală, totodată profitând de încrederea lui Melnic Nicolai *****, având la bază relațiile economice de colaborare existente între ei, Manvelov Valerian *****, sistematic, elibera recipise lui Melnic Nicolai ***** prin care amâna perioada rambursării sumei împrumutate, precum și prin depunerea unor alte bunuri cu titlu de garanție. Prin acțiunile sale intenționate, Manvelov Valerian ***** a cauzat părții vătămate Melnic Nicolai ***** un prejudiciu material în sumă totală de 425991.8 lei, valoare căreia depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern nr. 1248 din 07 noiembrie 2008.

Astfel, prin acțiunile sale, Manvelov Valerian ***** a săvârșit infracțiunea de escrocherie - sustagerea bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, adică infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (6) din Codul penal.

Moroșan Lucia *****, se învinuiește că, în perioada 06.10.2009-13.10.2009, abuzând de încrederea cet. Melnic Nicolai ***** (prin intermediul concubinului său - Manvelov Valerian ***** și a terței persoane - Poiată Maria *****), care avea calitatea de fondator și administrator al SRL „Доброга” c/f *****, sub pretextul dobândirii unui credit în sumă de 500 000 euro de la BC „FinComBank” și prezentându- se drept angajată a Băncii Naționale a Moldovei, a săvârșit mai multe acțiuni de înșălăciune în privința primului, în vederea încheierii contractului de împrumut trilateral nr.04/10 din 06.10.2009 dintre SRL „Доброга”, SRL „Hrușagroincom” și SRL „Tinama”, printre care și faptul că afacerea va fi una sigură și funcțională, având în vedere că în ipoteza imposibilității rambursării mijloacelor bănești în termen și în volum deplin, Melnic Nicolai ***** va beneficia în orice caz de un surplus financiar, format din suma împrumutată propriu-zisă, penalitățile de întârziere, dobânda de împrumut, cât și bunurile ce vor forma obiectul gajului ca mijloc de garantare a executării obligației contractuale. Astfel, în temeiul contractului de împrumut trilateral nr. 04/10 din 06.10.2009, la 12.10.2009, Moroșan Lucia ***** prin intermediul concubinului său, Manvelov Valerian *****, urmărind realizarea scopului infracțional bine planificat, inducând-o totodată în eroare pe cet. Poiată Maria *****, care avea calitatea de administrator al SRL „Tinama” și anume că ultima va beneficia de comis***** din suma ce va fi împrumutată în cazul în care se va antrena ca garant (fidejutor) în relațiile contractuale, sub pretextul utilizării mijloacelor financiare pentru necesitățile curente ale SRL „Tinama” și SRL „Hrușagroincom” în persoana lui Manvelov Valerian, a obținut de la Melnic Nicolai *****, cu titlu de împrumut de la persoană fizică la persoană fizică, suma de 6900 euro, bani cash, echivalentul a 113 988 lei, perfectând în acest sens o recipisă bilaterală prin care s-au obligat să restituie suma împrumutului

până la data de 25.10.2009, depunând totodată ca garanție utilajul de prelucrare a legumelor de model „Kronen”, fără transmiterea acesteia de facto în posesia lui Melnic Nicolai *****. Ulterior, la 13.10.2009, Moroșan Lucia *****, împreună și de comun acord cu Manvelov Valerian *****, urmărind realizarea în continuare a planului infracț*****al bine chibzuit, sub pretextul contractării unui împrumut în beneficiul SRL „Hrușagroincom”, la sediul SRL Tinama de pe str. Voluntarilor 15, mun. *****, în prezența administratorului Poiată Maria *****, care avea și calitatea de garant al executării obligației date, a obținut de la Melnic Nicolai ***** suma de 21 000 euro, bani cash, echivalentul a 346 920 lei, precum și suma de 80 000 lei, transmise prin virament bancar de către SRL „Добора” în persoana lui Melnic Nicolai, prin intermediul BC „Banca Socială” SRL „Tianama”, în persoana Măriei Poiată, care la rândul ei a redirecț*****at suma dată prin transfer bancar Î.I., „Roibu-X-Prim” administratorul căreia era Moroșan Lucia *****, ca persoană fizică la persoană fizică, iar în scopul asigurării ultimului (Melnic Nicolai *****) că împrumutul va fi restituit în termen și în volum deplin, au încheiat în prealabil la 12.10.2009, contractul de transmitere spre păstrare la depozit a 150 tone de mază verde congelată, cu titlu de gaj, ducându-l în eroare pe Melnic Nicolai ***** că producția agricolă nominalizată ar aparține SRL „Hrușagroincom”, în persoana lui Manvelov Valerian, în realitate însă aceasta aparținea cu drept de proprietate SRL „GALCONSGRUP” în persoana administratorului Pantelei Ivan Ananii, ultimul nefiind în cunoștință de cauză despre faptul că mazărea dată a fost depusă drept gaj de careva persoane, or un atare consimțământ nu a fost exprimat și careva acte juridice nu au fost încheiate. În continuare, la expirarea termenilor pentru care au fost acordate sumele indicate, de către Melnic Nicolai ***** s-a stabilit că Manvelov Valerian ***** și Moroșan Lucia ***** au însușit mijloacele financiare în interes personal, iar mazărea verde congelată în cantitate de 150 de tone, depusă cu titlu de gaj la data de 12.10.2009, lipsește la depozitul SRL „Hrușagroincom”, fiind realizată unor agenți economici fără acordul său. Ulterior, pentru a voala intențiile sale criminale și de a evita răspunderea penală, totodată profitând de încrederea lui Melnic Nicolai *****, avînd la bază relațiile economice de colaborare existente între ei, Moroșan Lucia ***** împreună și de comun acord cu Manvelov Valerian *****, sistematic, eliberau recipise lui Melnic Nicolai ***** prin care amânau perioada rambursării sumei împrumutate, precum și prin depunerea unor alte bunuri cu titlu de garanție.

Astfel, **Moroșan Lucia *******, este învinuită că, prin acțiunile sale, în calitate de organizator și autor, a săvârșit infracțiunea de escrocherie, adică, sustragerea bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, adică infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2) și (3), 190 alin. (6) din Codul penal.

Tot ea, **Moroșan Lucia *******, se învinuiește că, la 02 august 2010, în timp ce se afla în mun. *****, str. Ghidighici nr.1, acț*****ând cu intenție directă și avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale, profitând de încrederea lui Dacin *****, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, și anume inducându-l în eroare că intenț*****ează să cumpere de la ultimul automobilul de model „*****”, anul producerii 2005, cu număr de înmatriculare *****, numărul caroseriei *****, la preț de 12 000 euro, ce conform cursului valutar stabilit de Banca Naț*****ală a Moldovei pentru ziua de 2 august 2010 constituie 191358 lei, acț*****ând prin comportament dolosiv și viclean la convins pe Dacin ***** să-i transmită dreptul de

proprietate asupra automobilului menț****at, iar pentru a dobândi încrederea ultimului, a scris o recipisă prin care se obliga să-i achite suma de 12 000 euro, în rezultat primind în aceeași zi de la Dacin ***** automobilul de model „*****” cu n/î *****, iar peste două zile, la 4 august 2010, fiind înregistrat și dreptul de proprietate asupra automobilului, care fără a avea intenția de a-și onora obligațiile asumate, l-a însușit ilegal, astfel, cauzând părții vătămate Dacin ***** un prejudiciu material în sumă de 191358 lei, ce constituie proporții mari.

Astfel, **Moroșan Lucia *******, este învinuită că, prin acțiunile sale, a săvârșit escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Inculpatul Manvelov Valerian, în cadrul ședinței de judecată, fiind audiat, a declarat că nu este de acord cu învinuirea adusă și vina nu o recunoaște. A relatat că, cu Moroșan Lucia a făcut cunoștință de când lucra director la firma SRL „Hrușagroincom”. El avea un utilaj pentru răcire rapidă și avea și un credit la Investprimbak, când Sașa i-a făcut cunoștință cu Moroșan Lucia. Au ajuns la discuția că are o mină de piatră, care stă în gaj la bancă și vrea să ridice gajul de pe aceasta, să vândă mina de piatră și să stingă creditul, la care el (Sașa) i-a spus că este cineva cine îl poate ajuta. El a rugat banca ca să vândă mina de piatră ca să poată stinge creditul. Moroșan i-a spus că va cumpăra mina și o să achite cu creditul pe care ea urma să îl ia de la Fincombank de 55000 euro; o să închidă creditul și o să scape de el. El trebuia să achite la bancă suma de 400000 lei. Acestea s-au întâmplat la sfârșitul anului 2009. În acest timp a cunoscut-o pe Poiată Maria, care se ocupa cu comerțul de fructe exotice, căreia i-a comunicat că vrea să vândă mina. A precizat că Moroșan nu a procurat mina, motiv din care i-a propus Mariei Poiată să o cumpere. I-a propus și soluția cu banca, la care Maria i-a spus că nu este nevoie de bancă că o să găsească ea banii. Poiată Maria l-a găsit pe Melnic Nicolai; în așa mod a făcut cunoștință cu acesta. I-a spus lui Melnic că trebuie de investit 25000 euro. Au convenit că va lua banii cu procent, la care Melnic i-a comunicat că trebuia să i-a ceva în gaj. El (Manvelov) avea 228000 tone de mazăre înghețată. Melnic trebuia să dea banii cash. Mazărea a făcut-o cu Pentelei. Au fost cu toții și au văzut mazărea. Era cu Moroșan, Melnic și Poiată. Au intrat, au deschis sacii și au văzut mazărea. Pentelei îl ajuta cu toate, cu firma, cu salariul muncitorilor, combustibil și mai multe, în contextul că acesta are 30 %, iar Manvelov 70% din venit. Melnic a verificat sacii, dar peste câteva zile Melnic i-a zis că afiniile lui sunt apropiatii lui Putin. În anul 2009 dolarul a scăzut motiv din care toți producătorii de conserve au rămas pe brânci. A văzut schimbul neoportun pe motiv că el îi dădea 25000 euro, iar el îi dădea în schimb mazăre în valoare de 120000 dolari. Au încheiat contract. Din start Melnic îi dădea 6900 euro lui Moroșan, a doua oară 12000 euro tot lui Moroșan și a treia oară Melnic a transferat 80000 euro pe contul Mariei Poiată, iar Poiată îi transfera firmei lui Moroșan „Roibuexprim”. Moroșan trebuia să ia mina de la Investprimbak cu 400000 lei, după care trebuia să o dea în gaj la Fincombank și să i-a credit de 55000 lei pentru a întoarce banii lui Melnic. A trecut timp, aparatele funcț****au, banii se duceau. I-a zis lui Melnic dacă nu poate vinde mazărea să o pună în conserve. Era o firmă la Telecentru unde au mers cu Melnic; acolo au dus convorbiri la care acea firmă de conserve le-a spus că nu au borcane, capace și etichete. Acestea urma să le procure ei. El i-a zis lui Melnic că o să procedeze corect, că are un aparat de tăiat legume pe care în 2008 l-a procurat din Germania cu suma de 25000 euro. El i-a propus lui Melnic să dea în gaj aparatul de feliat legume în schimb la mazăre, la care Melnic i-a spus să ducă aparatul pe str. Uzinelor să îl lase acolo. Pe lângă acesta, a dus și

un aparat de tăiat știuletele de porumb. El a dus toate acestea acolo unde i-a zis Melnic. Peste un timp a început să ducă mazărea la Cojușna pentru conserve. Pentelei a luat 20 tone și le-a dus la "sud", iar restul tonelor le-a dus la Cojușna. Acestea s-au întâmplat în luna decembrie, iar mazărea s-a prelucrat până la 10 ianuarie. După aceasta a început să fie sunat zilnic de la Cojușna și să spună că persoana de la care au luat borcanele dorea să se achite cu el, însă ei bani nu aveau. Atunci i-a spus acelei persoane să ia mazărea și să o vândă și să nu-l mai deranjeze. Nu a avut nimic de la acea mazăre. Doar Pentelei, care a dus mazărea la "sud", a dus conservele la *****, le depozita la un depozit de la Bucuria. Moroșan a avut datorii la o persoană pe nume Roman. Ea (Moroșan) a devenit șefa unei companii de tutun unde și au fost investiți banii de la Roman. Acea persoană pe nume Roman a adus persoane pentru ca să facă o marcă de țigări. Pantelei a dat mazărea lui Roman ca să stingă datoria lui Moroșan din motiv că el lucra cu Moroșan la fabrica de țigări în 2010. La fabrica de tutun el era agronom. Moroșan nu a luat credit de la bancă. De mine ei nu se foloseau. Banca totuși a eliberat mina de sub sechestrul Moroșan îi zicea că mina este scrisă pe ea. A trecut timp, nu i-a dat nimic lui Melnic. Moroșan i-a spus în 2010 că pentru că i-a dat 24000 euro, ea dădea 150000 ca să se folosească de banii ei timp de un an. Melnic nu mai cerea nimic pe motiv că el i-a dat aparatajele. În primăvară Lucia Moroșan a devenit director la fabrica de tutun și au început a face tutun. Moroșan a trecut datoriile lui față de SRL „Доброга” în contul firmei SRL „Criuliagrocom”. La un moment dat Melnic a început a suna zi și noapte pentru ca să i se întoarcă datoria. După preluarea datoriei SRL „Criuliagrocom” a început a stinge datoria cu tutun care l-a dus la Orhei. A precizat că gajul l-a dat înainte, iar după banii. Au convenit doar să schimbe gajul, mazărea pe aparate. Contractul de gaj a fost încheiat între SRL „Доброга” și SRL „Hrușagroincom”. Mazărea a fost dată în gaj în luna octombrie, iar gajul l-a schimbat cu utilaj în decembrie. Utilajele nu au fost procurate înapoi de el ci de Ivan Pentelei pentru că aveau nevoie de ele pentru producție. Pentelei a cumpărat doar tăietorul de legume, însă nu cunoaște cui s-au dat banii. Contract de preluare a datoriilor nu a fost întocmit, ei au convenit verbal cu Moroșan să preia datoriile. Când numărau banii erau împreună cu Poiată, Moroșan și Melnic, iar banii au fost luați de către Moroșan. Despre bani ducea convorbiri Poiată cu Melnic. Așa cum Moroșan a luat datoriile SRL „Hrușagroincom” față de SRL „Доброга”, în sumă de 416000 lei, SRL „Hrușagroincom” a întors lui Melnic bunuri în valoare de 26000 euro, 2 tăietoare în sumă de 3000 euro. Totodată Melnic a venit și a zis că fiica s-a comis un accident și are nevoie de bani, la care el i-a dat suma de 23000 lei, după care din contul „Criuliagrocom” 3 tone de tutun 4 sort și 5 tone de tutun de sortul 1 și 2 în sumă de 36000 lei și 108000 lei și 82000 lei cheltuieli pentru energie. A mai indicat că, Melnic niciodată nu a venit să ridice mazărea. În total Melnic a primit suma de 746000 lei. A precizat că tăietoarele de fructe erau proprietatea SRL „Hrușagroincom”, iar când întreprinderea a fost vândută, tăietoarele au rămas la Melnic. Pantelei avea 30 tone de prune care constituiau suma de 600000 lei pe care le-a luat în numerar fără acte de proveniență „Criuliagrocom” (Moroșan), care în consecință au fost trecute în proprietatea lui Melnic. Melnic nu a întors lui Pantelei suma de 103000 lei. Acte confirmative referitor la cele declarate nu sunt, dar sunt martori.

Inculpada Moroșan Lucia, în cadrul ședinței de judecată, fiind audiată, a declarat că nu este de acord cu învinuirea adusă și vina nu o recunoaște. A relatat că, susține declarațiile date la etapa urmăririi penale. Făcând cunoștință cu dosarul, nu a găsit nici o probă veridică care ar demonstra vinovăția sa. Dosarul a fost pornit în februarie 2015, după procurarea obiectului de la Hrușagroincom. Cu Manvelov a făcut cunoștință în 2008-2009 prin intermediul unui cunoscut, Caculi Alexandru. I-a spus lui Alexandru că deține informații de la Investprivatbank că această

bancă vinde de urgență mai multe bunuri la prețuri convinabile. Deoarece activa în domeniul construcției, fiind de specialitate arhitector și după default-ul din 2008 care a afectat grav domeniul construcțiilor. În lista obiectelor pe care banca le vindea, era și o mină de extragere a pietrei care se afla în satul Hrușova, dar în actele de cadastru era beci. Acest obiect era gajat la banca Investprivatbank cu 5000000 lei. Banca dorea să îl vândă la sumă mult mai mică, pentru a stinge un credit neperformant pe care îl avea Manvelov Valerian. Caculi Alexandru i-a zis că îl cunoaște pe stăpânul obiectului dat și le-a făcut cunoștință. A fost semnat un contract de vânzare-cumpărare între Hrușagroincom și Investprivatbank și Roibuexprim, unde ea era administrator și compania îi aparținea. În contractul de vânzare-cumpărare era stipulat clar că, obiectul s-a vândut numai cu 400000 lei pentru că nu erau făcute evaluările pe bunuri, iar creditul pe care îl avea Manvelov Valerian (Șrușagroincom) era mult mai mare. Trebuiau făcute evaluările la toate obiectele. În contractul de vânzare-cumpărare era clar stipulat că s-au schimbat stăpânii obiectului, dar obiectul rămânea în gaj la bancă. Nu a reușit să introducă banii în cont, doar 80000 lei, deoarece banca a falimentat. Deci povestea cu regajarea obiectului este un fals. Manvelov cunoștea bine că acest obiect nu putea fi regajat atâta timp cât era în gaj la Investprivatbank. Nu cunoaște în calitate de cine a fost prezentată lui Melnic Nicolae și Poiată Maria, în diferite declarații aceștia au dat diferite explicații. Cu SRL „Доброга”, administrator Melnic Nicolae a colaborat ca agenți economici și au avut relații economice între companii și anume cu SRL „Criuliagrocom” unde era administrator după procurarea complexului de producere din sat. Cruglic, rîul Criuleni. Totodată, inculpata Moroșan Lucia a declarat că, cu Melnic a colaborat pe mai multe poziții. De către acesta niciodată nu a fost întrebată dacă a fost lucrător al instituțiilor bancare deoarece în mai multe confruntări au fost numite mai multe instituții. Actele prezentate de Melnic la ceea ce ține de datorii, sunt falsificate, inclusiv semnătura ei. Despre colaborarea lui Manvelov cu Melnic în privința mazărei, dovleceilor și altor poziții nu cunoaște nimic, ceea ce se confirmă și de către martorul Pantelei. Din procesul-verbal de confruntare între Melnic și Manvelov din 15.05.2016, este clar faptul că sunt niște falsificări și minciuni despre faptul că ea a primit acești bani. Acest lucru este confirmat și de către martorul Poiată. Mina de piatră nu a putut fi gajată, fapt despre care cunoaște și Manvelov. Contractul de vânzare-cumpărare s-a obligat de a-l prezenta. Nu este clară nici suma datoriei între Melnic și Manvelov deoarece în mai multe confruntări s-au numit diferite sume. Despre relațiile economice între Pantelei și Melnic cunoaște doar din spusele lor despre o oarecare colaborare și cunoaște că la un moment nu au împărțit o sumă de bani. De către Pantelei a fost informată că nu mai conlucrează cu Melnic din motiv că acesta este un escroc și viceversa. A fost foarte mirată că aceste persoane se cunosc. Despre toate sumele și relațiile numite de Manvelov în ședințele de judecată nu cunoaște nimic deoarece din 2014 nu mai era administrator la SRL „Criulagrocom”, iar administrator al acesteia a devenit Manvelov, care a falimentat compania. De la Melnic cunoaște că avea în gaj utilajul de la Manvelov. L-a sfătuit să vândă utilajul și să își scoată banii, deoarece din spusele lui, prețul utilajului era de două ori mai mare decât suma datorată de Manvelov. S-a obligat să prezinte actul de verificare și actul de revizie de la SF Criuleni. Fiind în 2012 verificați de Fisc, la acel moment datora lui Melnic 16000 lei. La fel a relatat că, pe Poiată Maria o cunoaște, cu aceasta s-au văzut de 2 sau 3 ori, cu care a făcut cunoștință prin intermediul lui Manvelov. Aceasta i-a fost prezentată de Manvelov drept femeie de afaceri care se ocupă de investiții în diferite domenii, însă când a făcut cunoștință cu ea, i-a comunicat că atelierul de cusut cu care se ocupa era în stare de stagnare. Când Investprivatbank a falimentat și nu a fost posibil de introdus toată suma, Manvelov s-a obligat să restituie banii trimiși pe cont. Deoarece la SRL „Hrușagroincom” erau blocate conturile, a semnat un contract

între 3 companii cu Poiată Maria și Roibuxprim. Banii i-au fost returnați. La sediul companiei lui Maria Poiată a fost o dată, unde a stat în anticameră și l-a așteptat pe Manvelov. Atunci de ea a avut grijă nepotul doamnei care a stat cu ea în anticameră. La sediul companiei au mers împreună cu Manvelov, unde erau încă 2 persoane care se ocupau cu conservăția. În momentul întocmirii a careva contract sau transmiterii banilor, ea nu era prezentă. Mina de piatră nu cunoaște la moment în gestiunea cui este, este înregistrată pe ea, a fost procurată de la SRL „Hrușagroincom” cu acordul băncii Investprivatbank de către Roibuxprim cu suma de 400000 lei. Pentru procurare de compania Roibuxprim au fost introduși 80000 lei. Operațiunea nu a fost dusă până la capăt deoarece Investprivatbank a falimentat. Achiziția a fost făcută în anul 2009 la sfârșitul lunii mai. Bunul a fost procurat din bani proprii. Nu a semnat contract de transmitere a datoriilor SRL „Hrușagroincom” la SRL „Criuliagrocom”. SRL „Добота” nu a lăsat la păstrare la SRL „Criuliagrocom” nici un bun. Pe toate actele semnătura ei este falsificată cu excepție la actul de verificare din 24 decembrie 2011, care este semnat de ea. În rest, pe actele prezentate de Melnic la dosar, semnătura nu îi aparține. Totodată a reiterat că din 2014 administratorul SRL „Criuliagrocom” a devenit Manvelov. Pe faptul falsificării actelor nu a depus nici o plângere. SRL „Добота” nu cunoștea la acel moment. De pe SRL „Tinama” a primit o sumă de 80000 lei cu titlu de datoria lui Manvelov. În 2010 a colaborat cu Melnic și anume cu SRL „Добота” pe mai multe poziții. În anul 2012 când a fost controlul de la Fisc SRL „Criuliagrocom” datora la SRL „Добота” 16000 lei. Dovada transferului de 80000 lei o va prezenta instanței. A mai precizat că nu a activat niciodată în domeniul bancar, nu are nici studii pentru a activa în acest domeniu.

*Referitor la episodul din 02 august 2010 (partea vătămată Dacin *****)* inculpata Moroșan Lucia, în cadrul ședinței de judecată, fiind audiată, a declarat că, între SRL „Gelacsit Group” și SRL „Criuliagrocom” s-a semnat un contract de colaborare în privința procurării și uscării prunelor. Banii au fost transferați, nu s-au achitat până la capăt. Deține actul de verificare între companii. SRL „Gelacsit Group” a câștigat cauza civilă. Hotărârea la fel o va prezenta instanței. Cu automobilul s-au achitat. Una din sume în valoare de 3000 euro a lăsat-o la Dacin ***** și anume la contabilul firmei, în urma căreia a primit recipisa. Nu a fost nici un motiv pentru intentarea dosarului penal. Este o relație economică. Consideră că dosarul este o înțelegere făcută de un grup criminal organizat. Când a făcut cunoștință cu Manvelov avea în proprietate un automobil de model *****. Manvelov a convins-o să îl vândă, el la fel nu avea automobil și a dorit să procure un automobil în leasing. Ideea a fost a ei. De către Dacin și Manvelov a fost convinsă să nu procure automobil pe datorii și i-a fost propus să procure de la Dacin ***** , nașul de cununie. Banii i-a transmis prin recipisă contabilului lui Dacin. Ea doar a mers și a înregistrat automobilul pe numele ei. Recipisa a fost scrisă din motiv că a procurat mașina din start fără bani. Trebuiau să întoarcă suma de 12000 euro. Datorii îi rămase de 9000 euro. Martorul Cocîrla, contabilul lui Dacin, a spus că Dacin a falsificat unele acte de verificare. Dacin a câștigat dosarul civil și recompensa morală de 150000 lei. Într-un sfârșit a achitat mașina în total. 3000 euro i-a transmis prin contabil, iar suma de 9000 euro i-a transmis-o lui Dacin fără careva acte confirmative. Datoria lui Dacin a fost restituită atât prin lei cât și prin euro. La înmânarea banilor era prezent și Manvelov. Pe automobil a fost pus sechestru și dus la parcare specială. În acel moment tot veneau înștiințări despre unele contravenții comise cu automobilul. Când cauza penală a fost transmisă în instanță, a fost anunțată de către procuror că automobilul a fost transmis lui Dacin pentru păstrare. A făcut procură generală lui Bunesco Andrei pentru a se folosi de automobil, atât pentru vânzare cât și pentru folosință. Cu Bunesco au convenit să vândă mașina, acesta i-a dat suma de 1500 euro. Manvelov a evaluat mașina la

5000-6000 euro, deoarece mașina era deteriorată și avea nevoie de investiții. De la Bunescu a primit o sumă de bani pe care i-a întors-o. Dacin a pus sechestru pe tractoare, soarta acestora nu îi este cunoscută. A precizat că suma de 3000 euro a fost transmisă pentru automobil. Prețul de 12000 euro pe mașină a fost stabilit de Dacin și Manvelov. Ea personal nu a avut la acel moment așa sumă. Înțelegerea a fost că se achită după vinderea tutunului și anume în anul 2010. Cu privire la transmiterea mașinii nu au fost întocmite careva acte suplimentare. Automobilul a fost înregistrat cu drept de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare. Ea nu deține un astfel de act. Certificatul de înmatriculare a fost primit de către ea. Suma de 9000 euro ea a achitat-o în anul 2011 luna martie.

Totodată, instanța constată că procurorul, în cadrul cercetării judecătorești, a invocat următoarele mijloace de probă:

Episodul privind partea vătămată Melnic Nicolae (dosar nr. 1-2500/2019)

- **Declarațiile părții vătămate Melnic Nicolae**, care a comunicat că, pe Moroșan și Manvelov îi cunoaște. Astfel, în anul 2009, luna octombrie-noiembrie, a fost o înțelegere, a fost încheiat un contract, el i-a creditat, le-a dat bani. Ei i-au dat înapoi numai cuțitul pe care l-a prezentat în ședința de judecată, fără a restitui utilajul. Totul s-a început din cauza cuțitului respectiv. După care i-a fost dat drept gaj 150 tone de mazăre verde în valoare de 21 mii de euro, el a prezentat documentele necesare. Au mers la frigider, au calculat, au văzut și au încheiat încă un contract, primul era contractul de împrumut și a doilea de păstrare a 150 de tone de mazăre verde. Firma SRL „Доброга”, care îi aparține, a dat pentru păstrare și depozitare 150 de tone de mazăre verde către SRL „Hrușaagrocom”, care-i aparține lui Manvelov. Frigiderul se găsește în sat. Hrușova, r-nul Criuleni; ei au fost acolo, au văzut toate și au încheiat contractele. Firma era a lui Manvelov, el trebuia să aibă grijă de mazărea respectivă, să o monitorizeze, să o păzească și să o depoziteze. După ceva timp, a aflat că Manvelov a dus mazărea la Cojușna, la fabrica de conservare; pe el nu l-a întrebat, el a furat cu prietenul său Pantelei Ivan. La Cojușna au dus-o și au realizat-o, iar pe el nimeni nu l-a întrebat când au conservat și când au realizat acea marfă și nimeni nu i-a dat niciun ban din operațiunea respectivă. Ulterior a început să-l caute pe Manvelov, nu l-a putut găsi câteva luni și l-a găsit la Criuleni; ei au avut un conflict acolo și au venit în oficiul SRL „Tinama” din ***** și i-a întrebat cum face mai departe. Manvelov i-a spus că va crește tutun și se va achita cu el. Dar s-a întâmplat exact aceeași situație și cu tutunul. El a investit bani mari în cultivarea tutunului, s-a adresat în scris lor, dar i-a venit drept răspuns că până în primăvara anului 2012 vor vinde tutunul și se vor achita, dar nu s-au mai achitat. A anexat documentele necesare, tot așa cum a fost cu mazărea verde, la fel s-a întâmplat și cu tutunul. Nici până acum nu cunoaște soarta tutunului, nici a mazării verde și nici un leu nu a primit de la acest tutun. El a încercat prin diferite metode să se despartă pașnic și i s-a promis că se vor răsplăti cu prune uscate și cu mere uscate, măcar că împreună au adus prune și mere uscate, dar nu a primit nici acestea, tot aceeași istorie. Drept final, nu a primit nici mazărea, nici tutunul, nici prunele și nici merele uscate, ulterior i-au spus despre dovlecei, dar nici de la conservarea dovleceilor nu a primit nici un leu. Într-o zi Manvelov i-a propus să se întâlnească și i-a sus că se va achita cu marfă, dar trebuie să semneze niște facturi și să pună stampila. Facturile le-a anexat. El a scos stampila să pună pe factură și întreabă unde sunt banii, iar el i-a spus că el să pună stampila și pe urmă banii, iar el le-a spus că i se vor aduce banii și pe urma va pune ștampila și semnătura pe facturi. A relatat că, prima dată a achitat bani în oficiul lui Manvelov 6900 euro. Primul

gaj a fost utilajul pentru curățarea și conservarea porumbului. Fizic nu a primit utilajul, acesta este la ei. Pentru aceste două utilaje Manvelov a primit 6900 euro, unul de curățare porumb și altul de curățare legume și fructe. Nu cunoștea pentru ce aveau nevoie de 6900 euro, el doar a dat banii și a primit utilajul drept gaj. Banii urmau a fi restituiți peste o lună. Banii au fost transmiși în oficiul companiei „Tinama” în prezența administratoarei Poiată Maria. La fel în oficiul se aflau Manvelov și Moroșan. A doua oară a dat suma de 21 mii de euro, care a fost transmisă lui Manvelov și Moroșan și Poiată. Deja pentru a doua sumă drept gaj i s-a dat 150 tone de mazăre. Compania s-a numește SRL „Доброга”. SRL „Hrușagroincom” este a lui Manvelov. Moroșan la fel are o companie însă nu ține minte cum se numește. Suma de 21 mii euro a fost dată la mână direct. Suma de 80 mii lei a transferat pe contul companiei lui Moroșan care se numea SRL „Roibuexprim” din contul firmei sale SRL „Доброга”, prin intermediul SRL „Tinama”. Suma de 80 mii lei la fel a fost dată cu titlu de împrumut pentru o lună pentru 15%. Are pretenții față de inculpați, în acest sens anexând toate materialele la cauza penală. În suma de 540.908 lei se includ toate sumele datorate menționate. Cu Manvelov și Moroșan a făcut cunoștință în oficiul „Tinama” când i s-a promis că va veni cumpărător din țările baltice care vor cumpăra mazărea verde, adică administratoarea „Tinama” Poiată Maria i-a făcut cunoștință cu Moroșan și Manvelov. A precizat că au avut încheiate 2 contracte, unul pe suma de 21000 euro și altul pe 6900 euro. Au fost două contracte cu ștampilă pe termen de o lună cu 15%. Pentru mazăre și utilaje a fost un singur contract. Pentru suma de 6900 euro este recipisă. Adică pentru o sumă era recipisă și pentru alta era contract de gaj. Cu referire la utilaj a comunicat că, utilajul „Kroning” a fost dus la el la depozit, iar de la cel de-al doilea utilaj i-a fost adusă doar inima acestuia, comunicându-i că fără acea piesă utilajul nu are valoare. Pentru primul utilaj Manvelov a plătit fiului său 5000 euro și l-a luat împreună cu Moroșan înapoi. A indicat în cerere minus acele 5000 euro pe care deja i-a primit. A mai notat că, el a fost la depozit și a văzut mazărea înghețată în saci și s-a scris că SRL „Hrușagroincom” este responsabilă pentru depozitarea și îngrijirea ei. După o lună a început să-i caute și s-a adresat la Poiată Maria și a întrebat despre Manvelov, la care i s-a spus că Manvelov nu este și nu vine. Când a aflat că mazărea nu este, Poiată Maria i-a spus că dacă vrea să-l găsească pe Manvelov trebuie să fie judecată la Criuleni. Despre faptul că mazărea nu este i-a spus Poiată Maria cu o lună înainte ca să-l găsească pe Manvelov. I s-a spus că mazărea a fost dusă în Cojușna de către Manvelov împreună cu Pantelei, la fabrica de conservă și în baza contractului a fost ambalată. Și el s-a liniștit că o vor ambala și o vor vinde și va primit banii înapoi. Totodată, s-au întâlnit la Judecătoria Criuleni cu Manvelov după care au discutat și l-au liniștit și i-au spus că vor vinde tutun și vor restitui banii. După ce mazărea a fost dusă la Cojușna, a încheiat încă un contract în baza căruia a dat încă 10000 lei și 20000 lei Luciei pentru înmormântarea tatălui ei. S-a oprit să dea bani când a început a primi recipise. Cheie de la depozitul cu mazărea el nu avea. Pe Manvelov l-a căutat aproximativ jumătate de an. Inițial a fost cu Poiată Maria să îl caute pe Manvelov, iar la depozit au fost de două ori însă nu au putut intra că nu avea cheia și nu știe dacă era mazărea sau nu. Nu au avut înțelegeri referitor la careva pierderi, ei au vorbit doar referitor la împrumut pe termen de o lună. A mai precizat că compania sa SRL „Доброга” nu a lucrat cu compania SRL „Galconsgrup, administrator Pantelei Ivan. Declarațiile făcute la Judecătoria Rîșcani nu le ține minte și nu a înțeles ce s-a întâmplat acolo. La fel a relatat că, Moroșan l-a sunat de la bancă și a spus să o aștepte,

prezentându-se drept lucrător bancar. El a spus că banii trebuiau dați în prezența ei, el atunci pe Moroșan nu o cunoștea, îi știa doar pe Manvelov și Poiată. Când a transmis banii, Moroșan era prezentă. Când s-a adresat la Manvelov, acesta i-a comunicat că banii sunt la Moroșan și că aceasta l-a mințit și i-a luat banii. 6900 euro a dat în prezența tuturor, în oficiu, a întocmit recipisa și a lăsat banii. Nu au fost dați concret cuiva în mână. Suplimentar a comunicat că, prima plângere când a depus, nu el a hotărât să o implice pe Moroșan, însuși Manvelov a declarat că Moroșan l-a mințit și i-a luat toți banii. El a transferat 21000 euro și 80000 lei și banii au venit pe cont doamnei Moroșan.

- **Declarațiile martorului Pantelei Ivan**, care a comunicat că, pe Manvelov îl cunoaște de prin anul 2008. Inculpatul avea o companie „Hrušovagroincom”, se ocupa cu congelatul, o persoană le-a făcut cunoștință pentru a colabora cu dlui în privința congelării. S-au întâlnit, au discutat, au făcut un contract de colaborare pentru a congela mazărea verde, dintre care în contract erau depuse toate documentele, la procuratura i-au luat toate copiile. Mazărea a fost a lui, ei când au început colaborarea s-au înțeles ca el finanțează, Manvelov congelează mazărea pe care el a contractat-o în Coșernița și în Stăuceni. A contractat și a plătit el mazărea, după care s-a adus la Hrușevo la congelat. Inculpatul a făcut toate procedurile mai departe. El a are unde o vinde. Manvelov a spus ca au unde să o vândă, a spus ca sunt pe piața necesități mari. Congelatoarele aparțineau lui Manvelov la Hrușevo; el a finanțat, ei au congelator. Când o congelezi, durează procedura o luna undeva. Când a pus-o în frigidere a înțeles ca nu au unde să o vândă, a avut cheltuieli enorme cu lumina și restul, cam prin decembrie, căci era zăpadă, s-au dus la Cojușna, la o companie agro, nu ție minte exact, a făcut contract, căci nu avea unde să o exporte. Ei s-au adresat la persoana de la Cojușna, au făcut contract ca să-i dea mazărea. Înțelegerea era că ei pun materia primă, dlui pune borcanul, cutia, gazul, lumina, munca și când s-au făcut calcule, au făcut contractele, au dus marfa la dlui și s-a primit că nu mergea nimic, s-au blocat vânzările, iar acea persoana i-a făcut o scrisoare, firma din Cojușna ca le achită toate cheltuielile. Dlui i-a spus ca sa-i dea marfa, ori să-i dea banii, el stătea cu marfa în depozit, el bani nu avea, dar i-a lăsat mazărea, a ieșit gol de acolo, dar curăți. După care tot pachetul de documente a luat-o procuratura, după care Fiscul a făcut un act de control, care tot a fost depus la procuratură. De Melnic nu îl lega nimic, la acel moment nu aveau nici o legătură, nu îl știa, nu cunoștea despre bani sau datorii. Nu cunoaște de unde el (Melnic) zice că mazărea era a lui, are facturi. Atunci aveau aproximativ 160 tone, nu ține minte exact. Nu cunoaște despre ce bază vorbește Melnic în cereri, pentru că el personal nu are nimic cu acesta. Prin 2015 Manvelov era în faliment și baza lui la fel și era scoasă la licitație, pe care el prin urmare a cumpărat-o cu 2 milioane lei. Acum baza aparține SRL „Galsconstruct”, se află în sat. Hrușova. El când a cumpărat-o era dezmembrată, el a reînnoit-o, când a dat să facă actul de primire-predare a dat de un utilaj, el nu era, l-a întrebat pe Manvelov și i-a spus ca i-a dat-o lui Melnic pe o recipisă. La acel moment s-a întâlnit cu Melnic, l-a întrebat despre mașina de tăiat, el i-a spus de datorii etc. El i-a spus ca mașina de tăiat este pe factură și trebuie să fie în depozit, la care i-a răspuns că are nevoie de bani. Atunci i-a dat telefonul feciorului lui, cu care s-a întâlnit și i-a spus că îi dea suma de 5000 euro pentru ca să-i restituie mașina. El neavând o altă alegere a acceptat și i-a plătit feciorului lui Melnic suma de 5000 euro. Drept dovadă are recipisa și utilajul a fost adus la Hrușova. A dat banii și când a sunat feciorului, acesta i-a comunicat că are probleme cu tatăl său Melnic. De atunci nu a mai contactat cu acesta. A mai relatat că, pe Moroșan o cunoaște în legătură cu Manvelov. El

are judecăți cu aceștia. El a avut înțelegere și finanța tutunul, Moroșan fiind administratoare, a făcut același contract ca și cu mazărea. A fost mințit și acum se judecă cu ei la Judecătoria Rîșcani. Firma se numește SRL „Criulagrocom”. În chestia cu mazărea, Moroșan nu are nimic, el nu a cunoscut-o, nici nu o știa atunci, au început a colabora de când au început afacerea cu tutunul. Mazărea a fost adusă la congelat prin facturi. A fost luată de la Coșernița „Cazacu” de la Stăuceni de la Colegiul Vitivinicol, a făcut contracte, i-au făcut calculele, a finanțat, a achitat și a adus-o la congelare. Când a început a scoate mazărea îl știa doar pe Manvelov. Ulterior a început să vină datornici și a fost nevoit să închidă totul. A venit Fiscul și a făcut control de la Criuleni, a scos tot pachetul și la Ciocana la control. A scos mazărea tot în aceeași zi, conform contractelor în urma controlului, mazărea îi aparținea lui. Atunci a scos toată mazărea din depozit pentru că frigiderele consumau multă energie. Astfel a precizat că, frigiderele erau a lui Manvelov. Procesul derula în felul că, trebuia culeasă mazărea, se aduce verde, se congelează și se pune în saci. Crede că Manvelov nu putea să vândă mazărea, pentru că era pe el, este contractul de serviciu. Rolul lui Manvelov era de a păstra mazărea. Mazărea a fost adusă boabe, a fost spălată, mergea în utilaj de pasterizare, după care în linia de congelare, după care se îngheață, se pune în saci și se congelează. Inițial i s-a spus că este cumpărător în Federația Rusă, după care nu s-a primit. În contract s-au înțeles la un venit de 50/50. El a avut doar problema cu utilajul. Ulterior au venit de la poliție de la Botanica, pe urmă l-au chemat la procuratură unde a dus tot pachetul de documente, a semnat și a plecat. Peste tot a explicat aceeași situație. După aceasta nu a mai venit nimeni după datorii. Se judecă cu Moroșan și Manvelov, cu Melnic nu are careva probleme. A mai notat că mai puțin de 20 tone a dus la Olănești, la fel în bază de contract. În final borcanele au rămas la fabrică, unde a scris un contract de refuz. În acea perioadă în țară era criză, motiv din care a lăsat mazărea și a plecat. Depozitul era proprietatea lui Manvelov.

- **Declarațiile martorului Poiată Maria (de la etapa de urmărire penală)**, care a comunicat că, deține funcția de administrator la SRL „Tinama”, care nu mai activează din 2009. Genurile de servicii pe care le presta erau: producerea hainelor pentru dame. SRL „Tinama” a fost fondată la 04.06.1996. Pe parcursul activității și anume prin 2008, dânsa a făcut cunoștință cu administratorul la SRL „Доброга”, Melnic Nicolae, iar prin 2009 a făcut cunoștință cu administratorul la SRL „Hrușagroindcom”, Manvelov Valeriu Petru. În 2009, după evenimentul din 07 aprilie, activitatea SRL „Tinama” a fost sistată, deoarece clienții erau din exteriorul țării și după acel eveniment, probabil, s-au temut să mai investească în domeniul dat. Tot în acea perioadă, Manvelov s-a adresat la ea cu solicitarea de a-i împrumuta bani. Ea la rândul său i-a spus că nu dispune de mijloace financiare, dar ar putea să găsească pe cineva care să-i împrumute, gândindu-se la Melnic Nicolai, administratorul la SRL „Доброга”. Ea s-a întâlnit cu Melnic Nicolae spunându-i despre cele sus-descrie, el a spus că nu poate să împrumute bani unei persoane pe care nu o cunoaște, dar dacă ea va fi ca garant, el va împrumuta banii, era vorba de suma de 32000 euro. Ulterior, s-au întâlnit la dânsa la sediul firmei în trei, adică Manvelov și Melnic, au discutat cerințele și clauzele contractului precum și a împrumutului etc. Atunci Manvelov a spus că în gaj sau ca garanție că va restitui banii, îi transmite lui Melnic, adică lui SRL „Доброга”, cantitatea de 150 tone de mază verde înghețată, care de fapt aparținea tot lui SRL „Hrușagroindcom”. Această cantitate de mază se afla la frigiderul firmei menționate în satul Grușeva, r-nul Criuleni. În acea zi a fost încheiat

contractul de transmitere la păstrare a 150 tone de mazăre care deja după transmiterea banilor, Manvelov și SRL „Hrușagroindcom” se obliga să păstreze în condițiile prevăzute de contract cantitatea de mazăre. Ea ține minte că Manvelov urma să întoarcă datoria de bani lui Melnic Nicolae timp de două luni de la data întocmirii contractului din 12 octombrie 2009. Ulterior, din spusele celor doi, ea a înțeles că tranzacția respectivă nu s-a finisat cu succes, și anume mai des o telefona Melnic Nicolae care îi spunea că ea a pus cuvânt pentru Manvelov care nu dorește să-i restituie datoria și nici cantitatea de mazăre. Ea la rândul său a încercat de nenumărate ori să-l contacteze pe Manvelov ca să afle din care motiv nu a respectat condițiile contractului, la ce acesta i-a spus că ei s-au clarificat cu Melnic. Cum s-au clarificat ea nu cunoaște, dar știe că datoria lui Manvelov față de Melnic, SRL „Доброга” nu a fost stinsă. Nu cunoaște în ce circumstanțe între ei a mai apărut un agent economic, administratorul căreia figura o doamnă, Moroșan Lucia, pe care ea a cunoscut-o la data când Manvelov a venit la dânsa și s-a întâlnit cu Melnic, atunci prezentând-o pe Moroșan Lucia ca angajată din cadrul BNM. Aici menț****ează că Manvelov i-a înșelat în acel moment, deoarece Moroșan Lucia nu era angajată BNM, dar mai târziu a devenit administratoarea SRL „Criulagrocom”. Ea, demonstrând cele sus-invocate, poate să anexeze la prezentul proces verbal copia recipisei scrise de Manvelov prin care se obligă să-i restituie ei datoria care o are față de SRL „Доброга”, așa cum ea a fost ca garant la momentul încheierii tranzacției lor. Contractul unde ea administrator la SRL „Tinama” figurează ca garant între cele două firme, adică SRL „Доброга” și SRL „Hrușagroindcom” nu-l are, nu știe dacă s-a păstrat, dar la Melnic Nicolae trebuie să fie. Asta este tot ce poate comunica în legătură cu cele întrebate. Pe Manvelov Valeriu nu l-a mai văzut din data când i-a scris recipisa că îi va restitui banii care îi datorează lui Melnic Nicolae, adică SRL „Доброга”, asta a fost la 21.02.2013. La fel a indicat că, a fost prezentă și la momentul transmiterii banilor și în momentul încheierii contractului, s-au transmis banii la dânsa în biroul de serviciu, la sediul firmei SRL „Tinama”. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor unde se află sediul Societății cu Răspundere Limitată „Tinama”, martorul a răspuns că la momentul de față și la acel moment adresa era: str. Voluntarilor 15, mun. *****. Adică banii au fost transmiși în biroul său de serviciu de pe str. Voluntarilor 15, mun. *****. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor dacă poate concretiza suma de bani care a fost transmisă de Melnic Nicolai către Manvelov Valerian, martorul a răspuns că suma integrală este de 32000 euro, dar dacă nu greșește, Melnic Nicolai a transmis și lei MDL și euro, care în total constituia echivalentul a 32000 euro. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza unde se afla depozitul în care era depozitată mazărea, martorul a răspuns că în depozitul frigider din satul Grușeva, r-nul Criuleni, care aparținea SRL „Hrușagroindcom”, directorul căreia era și este Manvelov Valerian. A mai declarat că, beneficiul său consta în a primi de la Manvelov Valerian suma de 1000 de euro, necesară pentru a achita dobânda la SA „Mobias-Banca” pentru creditul luat în vederea achiziț****ării utilajului pentru desfășurarea activității economice în continuare SRL „Tinama”. Suma de o mie de euro urma să o primească în momentul când Manvelov urma să primească banii de la Melnic Nicolai. Ei inițial au început tratativele de la suma luată cu împrumut de 7000 euro, care a fost transmisă din mână în mână de către Melnic Nicolai lui Manvelov Valerian, în cabinetul ei, firma SRL „Tinama”, fiind încheiată din câte își amintește o recipisă. La întrebarea în ce circumstanțe a făcut cunoștință cu Manvelov Valerian, martorul a declarat că a făcut

cunoștință cu Manvelov Valerian în primăvara anului 2009. Atunci el, Manvelov Valerian a fost adus la sediul firmei sale, str. Voluntarilor 15, de către un cunoscut de-al ei georgian-Eduard Șeapshvili, pentru a-i propune să coopereze economic cu Manvelov Valerian, care din spusele cunoscutului ei, dar și ale lui Manvelov, ultimul se ocupa cu congelarea fructelor și legumelor în satul Hrușova, r-nul Criuleni. Manvelov i-a propus ca el să se ocupe cu producție aici în *****, iar ea având relații bune în Rusia, să distribuie marfa acolo. După puțin timp, la invitarea lui Manvelov ea a plecat la firma sa SRL „Hrușagroincom”, unde acesta i-a prezentat rețeaua lui de producere, înghețare a produselor, constatând că acesta activează, însă comunică că marfă avea puțină în stoc, dat fiind că nu era sezonul de recoltă. La întrebarea în ce circumstanțe a făcut cunoștință cu Moroșan Lucia, martorul a relatat că, pe Moroșan Lucia o cunoaște din luna septembrie 2009, când Manvelov a venit împreună cu ea la sediul firmei sale, prezentnd-o ca lucrător al Băncii Naț*****ale și ea îl ajută să dobândească un credit de 500 000 euro, care ulterior va fi investit în afacerile lor. Manvelov comunicând că are nevoie de bani, pentru a „oferi” anumite sume angajaților băncii, să-i faciliteze obținerea creditului. Specifică că în acel moment ea nu a discutat cu Moroșan Lucia, aceasta în general a stat în anticameră. A relatat că, Manvelov Valerian s-a adresat la ea pentru ai găsi o persoană care să-l împrumute până la această întâlnire. A doua oară a văzut-o pe Moroșan Lucia când Manvelov Valerian a primit suma de 6900 euro de la Melnic Nicolai, la ea în cabinet, fiind întocmită o recipisă în acest sens. Melnic Nicolai a pus suma nominalizată pe masă, iar Manvelov a numărat-o, după care i-a transmis-o Luciei Moroșan, după care au ieșit împreună. Specifică că din suma respectivă de 6900 euro, ea urma să primească, conform înțelegerii prealabile, suma de 1000 euro, însă nu a primit-o, dat fiind că ulterior Manvelov i-a comunicat că banii i-a dat pentru formarea documentației pentru dobândirea creditului. A treia oară a văzut-o pe Moroșan Lucia la data de 13.10.2009, când în baza contractului de împrumut din 06.10.2009 nr.04/10, Melnic Nicolai i-a transmis lui Manvelov Valerian suma de 21.000 euro, fiind întocmită o recipisă în acest sens, unde ultimul a pus ca gaj 150 tone de mazăre congelată. Manvelov a susținut că mazărea îi aparține lui, prezentând dacă nu se greșește o factură că mazărea se află la congelare la SRL „Hrușagroincom”. Înainte de a da suma dată de bani ea împreună cu Melnic, Moroșan și Manvelov au plecat la Hrușova, la depozitul frigorific și s-au asigurat că mazărea specificată într-adevăr se afla la depozitul indicat. După care au revenit în *****, unde în cabinetul ei, Melnic a transmis lui Manvelov suma de 21 000 euro, ultimul i-a numărat și i-a transmis lui Moroșan Lucia care era prezentă, după care au plecat. Tot în această zi, dat fiind că nu se ajungea câteva mii de euro pentru a se cumula 32 000 euro, luând în considerație că Melnic Nicolai nu avea euro cash, acesta i-a transferat ei, pe contul firmei SRL „Tinama” suma de 80 000 lei, tranzacția fiind între Banca Socială și FinComBank, ea ulterior transferându-i pe contul firmei Luciei Moroșan „Roibux-Lux”. De atunci nu a mai văzut-o pe Moroșan, întâlnindu-se cu ea mai târziu, prin luna ianuarie-februarie 2010, fiind prezent și Melnic Nicolai, unde la solicitarea lor de ce nu întorc banii, aceasta a comunicat că în scurt timp Manvelov va obține creditul și se vor achita. Specifică că la această întâlnire Manvelov nu a fost prezent. La fel, comunică procurorului că a aflat că Manvelov Valerian și Moroșan Lucia l-au înșelat pe Melnic Nicolai că îi vor restitui banii împrumutați, prin luna februarie 2010, când prin niște cunoscuți de la FinComBank a aflat că ei, Manvelov și Moroșan, nu au solicitat nici un credit de la această instituție și nici cont bancar nu au în acest sens

la banca indicată.

- **Procesul-verbal de confruntare dintre învinuiții Manvelov Valeriu și Moroșan Lucia din 15 iulie 2014**, în care au fost consemnate declarațiile ultimilor și anume, la întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuita Moroșan Lucia dacă cunoaște persoana din față, dacă da, de când o cunoaște, cum se numește și în ce relații este cu ea, învinuita a răspuns că persoana din față ei o cunoaște, se numește Manvelov Valeriu, l-a cunoscut în februarie 2009, o perioadă de timp a concubinat și la momentul de față sunt în relații ostile. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuitul Manvelov Valeriu dacă cunoaște persoana din față, dacă da, de când o cunoaște, cum se numește și în ce relații este cu ea, învinuitul a răspuns că refuză de a răspunde la vreo întrebare adresată către el și în genere să participe la vreo confruntare;
- **Procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Melnic Nicolai și învinuitul Manvelov Valeriu din 14 mai 2015**, în care au fost consemnate declarațiile ultimilor și anume, la întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor dacă cunoaște persoana din față, dacă da, de când o cunoaște, cum se numește și în ce relații este cu ea, martorul a răspuns că persoana din față lui se numește Manvelov Valeriu Petrovici, l-a cunoscut prin intermediul administratorului SRL „Tinama”, în anul 2009. Anterior, au fost în relații de afaceri iar la moment nu sunt în careva relații. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuیت dacă cunoaște persoana din față, dacă da, de când o cunoaște, cum se numește și în ce relații este cu ea, bănuitul a declarat că persoana din față se numește Melnic Nicolai *****ovici, l-a cunoscut prin intermediul Mariei Poiată și la moment nu sunt în careva relații. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza prin intermediul cui i s-a făcut cunoștință cu persoana din față și din care necesitate, martorul a răspuns că, cum a mai fost menț*****at mai sus, cunoștința a fost prin intermediul dnei Maria Poiată, care administra SRL „Tinama” și anume pentru a acorda ajutor financiar dlui Manvelov Valeriu care era administrator la SRL „Hrușagroindcom”. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza cine era de față la întâlnirea unde s-a discutat despre împrumut și unde a avut loc discuția, martorul a răspuns că întâlnirea a avut loc în oficiul SRL „Tinama”, la dna Maria Poiată și de față era ea cu un angajat al SRL „Tinama” pe nume Sergiu, familia căruia nu o ține minte, era cu Manvelov Valeriu și Moroșan Lucia, care era director la SRL „Criulagrocom”. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor cum a fost prezentată de către Manvelov Valeriu la acea întâlnire dna Moroșan Lucia, martorul a răspuns că a fost prezentată ca lucrător a unei bănci comerciale și că avea nevoie de bani pentru a beneficia de un credit. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor dacă cu excepția mazărei, au fost primite ca gaj și alte bunuri, utilaje, echipamente, etc., martorul a răspuns că da, a fost primit de la Manvelov un aparat-utilaj/linie de prelucrat legumele, care la moment se află la păstrare în Bubuieci. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuیت dacă confirmă cele declarate de persoana din față, bănuitul a declarat că el confirmă, doar cu unele concretizări și anume: Moroșan Lucia la acel moment nu era director la „Criulagrocom” și nu a prezentat-o ca angajată a băncii dar ca angajată la Ministerul Finanțelor și într-adevăr ea avea nevoie de bani pentru a beneficia de un credit. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuیت de a concretiza dacă au fost primiți de la Melnic Nicolae bani, dacă da, ce sumă, cu ce condiții și pe ce termen, bănuitul a declarat că în ziua întâlnirii, cum a fost menț*****at mai sus, el cu Melnic, Moroșan și Poiată au mers la depozitul unde se păstra mazărea în satul Grușeva,

r-nul Criuleni. Apoi, a doua sau a treia zi, iar s-au întâlnit la oficiul Mariei Poiată și în prezența Luciei Moroșan, Melnic Nicolae nu era, Moroșan Lucia a primit de la Poiată Maria suma de 24500 euro. Aici concretizează că s-au transmis 2500 euro dar 500 euro au fost opriți de Poiată Maria. Aduă că ca gaj a sumei împrumutate a perfectat un contract, prin care SRL „Dobrota” a transmis spre păstrare în depozitul de pe adresa sus-indicată cantitatea de 150 tone de mază verde către SRL „Hrușagroindcom” care, de fapt, tot acestei întreprinderi aparținea. Și aici concretizează că termenul de întoarcere a sumei sus-indicate era de o lună de zile de la data încheierii contractului și transmiterii banilor. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuț cui aparținea mazărea care conform contractului din 12.10.2009 era primită la păstrare de la SRL „Dobrota”, bănuțul a declarat că mazărea aparținea lui SRL „Hrușagroindcom”. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuț dacă au fost date dlui Melnic Nicolae recipise prin care și-a asumat răspunderea de a întoarce datoria, bănuțul a răspuns că au fost scrise. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza care este suma împrumutului integral și cine trebuie să întoarcă această datorie, martorul a răspuns că suma integrală este de 32000 euro și menț****ează că 25000 euro au fost transmiși cash, iar restul prin transfer bancar. Procedura cu transferul era următoarea: a transferat banii lui SRL „Tinama” (conform contractului încheiat între SRL „Dobrota”, SRL „Hrușagroindcom” și SRL „Tinama”) iar ulterior acești bani erau transferați de Poiată Maria pe contul lui SRL „Roibux Prim”, directorul căreia era d-na Moroșan Lucia. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza dacă la momentul primirii celui de-al doilea gaj, anume a utilajului pentru prelucrarea legumelor, au fost perfectate careva acte ce dovedesc acest lucru, martorul a răspuns că careva acte nu au fost întocmite deoarece au avut o înțelegere verbală. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor care este suma acestui gaj, adică a utilajului, dacă utilajul acoperă suma împrumutului, martorul a răspuns că nu cunoaște prețul acestui utilaj pentru că este un aparat care nu este prea întreat pe piață, dar cu siguranță declară că nu acoperă suma împrumutului. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuț dacă este dator cuiva cu bani în urma acestei tranzacții, dacă da, de a concretiza cui și cu ce sumă, bănuțul a declarat că conform actelor, datoria sus-menț****ată urmează să o restituie SRL „Criulagrocom”, directorul căreia este el din iunie 2014, dar de fapt, banii urmează de a fi restituiți dlui Melnic Nicolae, dna Lucia Moroșan, care nemijlocit i-a primit și s-a folosit de ei. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuț cum explică faptul că el din numele personal a scris recipise prin care s-a obligat să întoarcă datoria lui Melnic Nicolae, iar la moment a declarat că datoria urmează de a fi restituită de Moroșan Lucia, bănuțul a declarat că are în vedere că familia lui Melnic Nicolae era la curent cu această tranzacție și din acest motiv aveau probleme pentru că dânsul să arate că totul se va clarifica pe cale amabilă și că datoria îi va fi întoarsă, îl ruga să-i scrie astfel de recipise pentru a le arăta familiei. La întrebarea martorului către bănuț dacă a fost posibilitatea de a întoarce datoria în marfă sau bani, anume cu ceea ce este în depozitul din satul Cruglic, bănuțul a răspuns că depozitul din Cruglic este sigilat de către Procuratura Municipală, iar în acel depozit se află tabac-tutun. Dacă s-ar putea vinde acest tabac-tutun, s-ar putea de restituit datoria. La întrebarea avocatului către bănuț de a concretiza dacă dna Moroșan Lucia era în 2009 administrator la SRL „Criulagrocom”, bănuțul a răspuns că în 2009 SRL „Criulagrocom” nu exista, aceasta a fost fondată în 2010. Banii când au fost transmiși în 2009, prima sumă de 24500 euro a fost primită de

Moroșan Lucia ca persoană fizică, de la Poiată Maria, iar restul sumei a fost transferată pe contul firmei SRL „Roibux Prim”. La întrebarea avocatului părții vătămate către martor dacă în urma acestei tranzacții a fost încheiat careva contract de împrumut, anume a sumei de 25000 euro, martorul a răspuns că este încheiat un contract de împrumut care se află la Poiată Maria. Anume acest contract demonstrează împrumutul sus-indicat. Acest contract este încheiat între trei părți: SRL „Dobrota”, reprezentantul căreia este dânsul, SRL „Hrușagroindcom”, reprezentantul căreia este Manvelov Valeriu și SRL „Tinama”, reprezentantul căreia este Poiată Maria.

- **Procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Melnic Nicolai și învinuita Moroșan Lucia din 17 iunie 2016**, în care au fost consemnate declarațiile ultimilor și anume, la întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor dacă cunoaște persoana din fața, dacă da, de când o cunoaște, cum se numește și în ce relații este cu ea, martorul a răspuns, că el cunoaște persoana din fața lui, se numește Moroșan Lucia, o știe din 2009 și la moment sunt în relații de cunoștință, anterior au colaborat. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuită, dacă cunoaște persoana din față, dacă da, de când o cunoaște, cum se numește și în ce relații este cu ea, învinuita a răspuns că ea cunoaște persoana din fața ei, se numește Melnic Nicolai, l-a cunoscut aproximativ în anul 2009 prin intermediul lui Manvelov Valerian *****și la momentul de față nu sunt în careva relații. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor, de a concretiza în ce circumstanțe a făcut cunoștință cu persoana din fața lui, martorul a răspuns că el a cunoscut-o pe doamna Moroșan în 2009, când Poiată Maria l-a întrebat dacă poate să ofere un ajutor financiar lui Manvelov Valerian și dnei Lucia Moroșan. Astfel, urmare a discuției cu Poiată Maria, a fost invitat la ea în oficiul SRL „Tinama” din sect. Ciocana, unde se afla Manvelov Valerian și Moroșan Lucia. Poiată Maria i-a prezentat-o pe Moroșan Lucia ca lucrătoare a unei bănci comerciale, spunându-i că ei ambii au nevoie de 32 000 euro, deoarece au o problemă la o bancă, adică aveau nevoie de acești bani pentru a răscumpăra o șahță anterior gajată. În așa circumstanțe a făcut cunoștință cu Moroșan Lucia. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor, cui a transmis banii, unde și ce sumă, martorul a răspuns ca el a transmis banii în biroul SRL „Tinama” în două tranșe, prima dată 6900 euro în ziua când a fost întocmit contractul de transmitere la păstrare a 150 tone de mazăre, iar a doua sumă a transmis-o a doua zi, 25000 euro. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor, de a concretiza în prezența căror persoane și cui nemijlocit a transmis banii și prima și a doua sumă, martorul a răspuns că prezenți la momentul transmiterii banilor au fost: el, Poiată Maria, Manvelov Valerian și Moroșan Lucia. Banii i-au primit de la el, Moroșan Lucia cu Manvelov Valerian. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuită, să confirme cele declarate de Melnic Nicolai, învinuita a răspuns că nu confirmă deoarece nu este adevărat, lucrurile au evoluat altfel, cu Melnic Nicolai și cu Poiată Maria i-a făcut cunoștința Manvelov Valerian. Acesta când le-a făcut cunoștință cu acești doi i-a spus că ei anterior au mai colaborat și pe dna Poiată i-a prezentat-o ca o persoană care se ocupă cu investițiile. Banii nu i-a primit cum a declarat dl Melnic Nicolai și nici nu a fost prezentă la transmiterea lor și nici la numărare. Cunoaște că Manvelov a luat banii de la Melnic Nicolai și dl Nicolai a primit de la Manvelov ca gaj careva utilaj de prelucrare a legumelor. Ulterior, deja când a devenit administrator la SRL „Criulagrocom”, în aprilie 2010, a avut colaborări cu SRL „Dobrota”, administratorul căreia este dl Melnic Nicolai. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor, cine la moment îi datorează

suma de bani sus-descrișă, martorul a răspuns că lui îi datorează sumele sus-descrișe SRL „Criulagrocom”, administratorul căreia era la acel moment Moroșan Lucia și care i-a transmis multe recipise, asigurându-l astfel că se va achita cu el în mai multe variante. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuită, dacă are careva datorii față de Melnic Nicolai sau SRL „Dobrota”, învinuita a răspuns că da, ca persoană fizică Lucia Moroșan are datorie față de persoana fizică Melnic Nicolai în suma de aproximativ 11 000 lei, i-a primit ca împrumut de la dl Melnic în ziua când a decedat tatăl ei, la data de 10.04.2012. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuită, dacă are ca administratoare la SRL „Criulagrocom”, careva datorii față de Melnic Nicolai sau față de SRL „Dobrota”, învinuita a răspuns că în 2012 ea a avut revizie totală de la FISC pe toată activitatea SRL „Criulagrocom” și anume pe perioada 1996-2012. Ca urmare a petrecerii reviziei s-a constatat o datorie din partea SRL „Criulagrocom” către SRL „Dobrota” în sumă de aproximativ 15000-18000 lei. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuită, dacă a cunoscut că Manvelov urma să vândă mazărea care conform contractului din 12.10.2009, aparținea lui SRL „Dobrota”, învinuita a răspuns că la acel moment nu cunoștea, ulterior cu Nicolai Melnic a depistat că mazărea din care Manvelov urma să se achite cu ea și cu dl Nicolai, de fapt, nu aparținea lui, ci altei companii, SRL „Galscons Grup”, administratorul căreia era Pantelei *****. Aici poate să adauge că când a fost la frigiderul cu mazăre, doar ea cu Manvelov, acesta i-a spus că mazărea este a lui, ceea ce nu corespundea adevărului. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuită, de a concretiza, la prima întâlnire cum a fost prezentată de Manvelov lui Melnic, învinuita a răspuns că atunci când ei s-au cunoscut, Manvelov nu a prezentat-o ca lucrător al băncii. La întrebarea martorului către învinuită, dacă cunoștea că mazărea care a fost furată de la depozit a fost coordonată cu SRL „Dobrota”, învinuita a răspuns că ea în general nu era la curent când s-a luat mazărea și de cine pentru că nu avea nici o tangență cu această mazăre. La întrebarea martorului către învinuită, ce tangență avea ea cu mazărea și dacă a ieșit cu ei la fața locului la depozitul unde se păstra ea, învinuita a răspuns că nu ține minte. La întrebarea martorului către învinuită, să comunice dacă ei, toți cei nominalizați, au ieșit la frigiderul unde se păstra mazărea, învinuita a răspuns că da, ea a fost și ține minte că se discuta despre realizarea mazărei, dar nu ea urma să facă aceasta. Poiată Maria avea careva propuneri, Manvelov avea alte propuneri. Și își mai amintește că cu excepția celor sus-descriși mai erau două persoane (doi bărbați), cine erau ei nu-și amintește și nici nu-i cunoaște. La întrebarea martorului către învinuită, de ce au ieșit la fața locului în ziua transmiterii banilor, ca să vadă marfa ce urma să fie gajată sau să vorbească despre realizarea ei, învinuita a răspuns că din câte își amintește ea, atunci se vorbea despre realizarea mărfii. La întrebarea avocatului martorului către învinuită, ce tangență avea el cu SRL „Criulagrocom” în 2009, învinuita a răspuns că în 2009 nu a avut nici o tangență cu SRL „Criulagrocom”. La întrebarea avocatului martorului către învinuită, să comunice dacă ea a primit careva bani de la SRL „Dobrota” prin intermediul SRL „Criulagrocom”, învinuita a răspuns că da, au fost transferuri după ce a devenit administrator la „Criulagrocom”, deoarece a lucrat cu SRL „Dobrota” din iunie 2010. Nu-și amintește câte transferuri au avut loc, dar a colaborat în acea perioadă. La întrebarea avocatului martorului către învinuită, dacă el personal a semnat careva recipise lui Melnic Nicolai precum că a primit bani sau că este datoare, învinuita a răspuns că da, a semnat, a colaborat, recipise a dat, nu-și amintește câte au fost, dar în carnet a însemnat, unde Melnic Nicolai a scris cu mâna lui că banii i-a

primit de la ea pentru că nu a întors recipisa și a semnat în unul din cazuri. La întrebarea avocatului martorului către învinuită, dacă a fost prezentă la momentul când a fost transmis gajul-utilajul de prelucrare a legumelor, învinuita a răspuns că ea nu a fost prezentă, dar cunoaște acest fapt din spusele lui Nicolai Melnic și Manvelov.

- **Procesul-verbal de confruntare dintre martorul Poiată Maria și bănuitul Manvelov Valerian din 16 mai 2015**, în care au fost consemnate declarațiile ultimilor și anume, la întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor dacă cunoaște persoana din față, dacă da, de când o cunoaște, cum se numește și în ce relații este cu ea, martorul a răspuns că da, sigur că o cunoaște, persoana din fața lui se numește Manvelov Valeriu, l-a cunoscut la începutul anului 2009 și la moment nu sunt în careva relații. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuitul dacă cunoaște persoana din față, dacă da, de când o cunoaște, cum se numește și în ce relații este cu ea, bănuitul a răspuns că da, o cunoaște, a cunoscut-o, în primăvara anului 2009, se numește Poiată Maria, la moment nu sunt în careva relații. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza de când îl cunoaște pe Melnic Nicolae, martorul a răspuns că pe Melnic Nicolae îl cunoaște de pe la sfârșitul anului 2007 - începutul anului 2008. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza dacă dumnealui a administrat o oarecare întreprindere comercială, martorul a răspuns că el este administrator la SRL „Tinama”, activitatea căreia este stopată din 2010. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor dacă el cunoaște despre SRL „Dobrota”, SRL „Hrușagroindcom” și SRL „Criulagrocom”, anume cine sunt administratorii, dacă au existat careva raporturi juridice între aceste întreprinderi inclusiv și întreprinderea pe care o administrează, dacă da, ce fel de raporturi, martorul a răspuns că el sigur cunoaște, SRL „Dobrota” este firma administratorul căreia este dl Melnic Nicolae, iar la SRL „Hrușagroindcom” a aflat după ceva timp de la încheierea contractului din, pare-i-se, septembrie-octombrie 2009 și anume din spusele lui Melnic, a aflat că el cu „Criulagrocom” cresc sau realizează tutun, el detalii nu poate da pentru că nu este la curent cu aceasta. Referitor la raporturile juridice dintre primele două întreprinderi și întreprinderea „Tinama” poate declara, cum a spus mai sus, că în septembrie-octombrie 2009 între aceste trei firme a fost încheiat un contract care prevedea că SRL „Dobrota” transmite cu împrumut către SRL „Hrușagroindcom” o anumită sumă de bani, SRL „Tinama” avea calitatea de garant al acestei tranzacții iar ca gaj pentru a beneficia de acest împrumut, SRL „Hrușagroindcom” a transmis către SRL „Dobrota” 150 tone de mază verde înghețată care se afla la un depozit din satul Grușeva, r. Criuleni. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuitul dacă dumnealui confirmă cele declarate de persoana din față, bănuitul a răspuns că da, el este de acord pentru că anume așa a fost. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza care este suma împrumutului, unde s-au transmis banii, cine nemijlocit i-a primit și în prezența cui a avut loc aceasta, bănuitul a răspuns că suma de bani, adică împrumutul în total constituia aproximativ 32000 euro, aici dorește să menț*****eze că banii au fost transmiși și cash și prin transfer bancar. Din câte își aduce aminte, 24000 sau 25000 euro s-au transmis la el în oficiul firmei sale de pe str. Voluntarilor 15, mun. ***** și anume din motiv că ei se întâlniseră nu numai o singură dată, la ziua încheierii contractului din motiv că Manvelov spunea că are nevoie de bani urgent anume în acea zi, Melnic a spus că în euro doar de suma indicată mai sus dispune iar diferența până la 32000 euro i-o dă în lei MDL, prin transfer bancar. Asta a fost astfel, Melnic l-a rugat să-i transmită datele contului bancar al SRL „Tinama”

deoarece el urma să-i transfere lui suma de 800000 lei, bani pe care el ulterior urma să-i transmită pe alt cont care i l-a dat Manvelov Valeriu. Și anume tot în acea zi, Melnic i-a transferat lui 80000 lei, 5000 lei el i-a încasat pentru dânsul, despre care Melnic Nicolae a cunoscut, iar restul sumei de 75000 lei i-a transmis în contul unei firme care era administrată de Moroșan Lucia, deoarece așa a spus dl Manvelov. Aici concretizează că banii, anume cash-ul care s-a transmis în valută, i-a primit în mână Manvelov Valeriu. Aici mai concretizează că nu-și amintește dacă la ziua transmiterii banilor era și Moroșan Lucia dar de fapt la întâlnirile unde discutau despre această tranzacție, dânsa tot participa. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuitor dacă este de acord cu cele declarate de Poiată Maria, bănuitorul a răspuns că este de acord doar parțial și menționează că banii într-adevăr s-au transmis de d-na Maria direct Luciei Moroșan, Melnic Nicolae nu era prezent. Despre transferul bancar a aflat mai târziu, pare-i-se, peste o lună. Și ține minte că o parte din bani, adică din împrumut, pare-i-se, 2000 euro, i-a întors dlui Melnic Nicolae nu la mult timp după ce acesta i-a transmis. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza de unde a avut datele contului pe care a transferat suma de 75000 lei și cum se numea întreprinderea, adică titularul contului, martorul a răspuns că datele contului le-a primit de la Manvelov Valeriu. El i le-a transmis chiar în ziua când a primit banii cash, adică prima parte a împrumutului și tot atunci, știind că ei au cont la BC „Fincombank” , SRL „Tinama” tot la această bancă avea deschis cont, a întrebat de ce să transmită banii la Eurocredit Bank, atunci dl Manvelov a spus că banii îi transferă pe contul unei firme, directorul căreia era dna Lucia Moroșan. Cum se numea firma dată el nu-și mai amintește dar concretizează că rechizitele contului pe care a transferat banii le-a primit de la Manvelov Valeriu și nu a putut să-și permită să transfere așa sumă de bani pe un cont transmis lui de o persoană pe care abia de o cunoștea, se referea la Moroșan Lucia. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza în câte exemplare s-a încheiat contractul dintre cele trei societăți comerciale numite mai sus și care era de fapt destinația banilor, adică obiectul acestui contract, martorul a răspuns că contractul s-a încheiat în trei exemplare, la fiecare parte câte un exemplar. Referitor la destinația banilor din câte își amintește, la prima întâlnire Manvelov când a venit cu Moroșan Lucia, au spus că au nevoie de această sumă pentru a beneficia de la BC „Fincombank” de un credit care li se acorda pe linie guvernamentală la un procent destul de convenabil și din câte își amintește, suma creditului de care aceștia urmau să beneficieze era de 500000 euro pe un termen de 10 ani, dar cum nemijlocit urmau să folosească ei suma primită de la Melnic prin intermediul lui, nu cunoaște, detalii știe doar Manvelov cu Moroșan. Aici mai dorește să adauge că la el exemplarul contractului la care s-a făcut referire mai sus nu s-a păstrat deoarece după ce au încheiat contractul între cele două întreprinderi, au existat afaceri despre care el nu a cunoscut, adică s-au încălcat clauzele contractului respectiv și din acest motiv el a considerat necesar să mai păstreze acest contract. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor dacă el cunoaște dacă între SRL „Dobrota” și SRL „Hrușagroindcom” sau SRL „Criulagrocom” la moment sunt careva datorii, dacă da, cine cui îi este dator, martorul a răspuns că el nu cunoaște, dar pare-se, prin 2010-2011 el a dat explicații la poliție, undeva în sectorul Centru al capitalei și anume poliția examina tot o cerere a lui Melnic Nicolae precum că între firmele menționate mai sus există careva datorii, el detalii nu-și mai amintește. Acolo doar o dată a fost și a dat explicații despre ce știa. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor să comunice dacă de la

Manvelov Valeriu a primit careva acte, recipise, confirmări că este dator lui Melnic Nicolae cu careva sume de bani, martorul a răspuns că da, prin februarie 2013 s-a întâlnit cu Manvelov Valeriu care i-a transmis o recipisă prin care demonstrează și recunoaște că are datorii față de Melnic Nicolae dar suma concretă a datoriei nu era menț****at. La întrebarea avocatului către martor să comunice dacă din suma care s-a transmis în cash, adică 24000 sau 25000 euro, dumnealui a reținut 500 euro, martorul a răspuns că nu. La întrebarea avocatului către martor în legătură cu faptul menț****at că în februarie 2013 a primit o recipisă prin care acesta, adică Manvelov, a confirmat datoria, care era scopul să facă acest lucru dacă mai sus a declarat că anterior a rupt toate relațiile de afaceri, martorul a răspuns că din motiv că Melnic Nicolae insista la restituirea datoriei, pentru că, cum a spus mai sus, SRL «Tinama» avea statutul ca garant al aceluși contract. El a insistat să se întâlnească în trei ca să soluț****eze această problemă dar așa cum Melnic nu a venit la întâlnire, el a primit recipisa de la Manvelov după care a spus să nu-l mai deranjeze. La întrebarea martorului către bănuț dacă recunoaște ca a primit suma respectivă, bănuț a răspuns că aici răspunde în felul următor pentru că și-a amintit, prima dată a primit nu el, dar Lucia Moroșan suma de 6900 euro, dar a doua sumă, până la 25000 euro, i-a primit Moroșan de la dumnealui în lipsa ei, iar despre transfer a auzit mult mai târziu și datele, adică rechizitele contului, le-a avut de la Moroșan Lucia și a transferat banii pe contul SRL „Roibux Prim”. La întrebarea martorului către bănuț dacă dumnealui a avut afaceri cu Moroșan Lucia și cu Melnic Nicolae după încheierea contractului din octombrie 2009, bănuț a răspuns că nu. La întrebarea martorului către bănuț, dacă dumnealui a transmis lui Melnic, adică către SRL „Dobrota” tutun, bănuț a răspuns că da, el a transmis tutun în suma împrumutului, adică de 24000 euro. La întrebarea martorului către bănuț dacă are careva acte ce demonstrează transmiterea tutunului către „Dobrota” sau către Melnic, bănuț a răspuns că tutunul nu l-a dat el dar Moroșan. La ea ar trebui să se păstreze actele respective și menț****ează că a transmis lui Melnic de două ori tutun. La întrebarea martorului către bănuț dacă la ziua de azi are careva datorii către Melnic Nicolae sau nu, bănuț a răspuns că datorii a avut „Criulagrocom” către „Dobrota” dar la moment dacă există datorii și ce sumă anume, nu poate declara deoarece urmează a întocmi un act de verificare pentru a stabili suma transmisă în urma livrării tutunului pentru a putea calcula diferența exactă a datoriei către Melnic. La întrebarea martorului către bănuț ce atribuții are dumnealui la SRL „Criulagrocom”, bănuț a răspuns că el la moment este directorul acestei companii. La întrebarea bănuțului către martor în legătură cu declarația mai sus că prima rată de bani din împrumut a fost de 6900 euro și dumnealui a fost de acord, care a fost suma celei de a doua rată în cash, martorul răspuns că el exact nu-și amintește dar în total, pare-i-se, s-a făcut suma de 24000 euro. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza în câte rate au fost transmiși banii martorul a răspuns că într-o zi s-au transmis echivalentul a 24000 euro. Aici concretizează că se includ și banii prin transfer, cei 75000 lei, dar anterior, și anume cu aproximativ două săptămâni înainte, Manvelov a primit banii în sumă de 6900 euro (asta a fost prima rată) de la Melnic. Tot aici concretizează că nu este corect cum a spus Manvelov că a dat banii unei necunoscute, dar deja ce făceau ei mai departe cu banii, asta nu cunoaște. Aici mai concretizează că din suma de 6900 euro, ceva i s-a restituit lui Melnic. Exact ce sumă nu-și amintește. La întrebarea bănuțului către martor să spună dacă banii au fost transmiși până a pleca la depozitul din Grușeva sau după, martorul a răspuns că după ce a venit de la depozit. La

întrebarea bănuitalui către martor să-și amintească dacă în automobil era și Moroșan Lucia, dar mai sus a spus că nu o cunoaște, ca să poată să-i transmită așa bani cum explică aceste declarații, martorul a răspuns că el o cunoștea dar numai din spusele dumnealui că a prezentat-o ca angajată la Banca Naț*****ală a Moldovei dar nu o știa într-atât de bine ca să împrumute suma indicată mai sus deoarece erau mulți bani. La întrebarea bănuitalui către martor cum a putut transmite suma de 24000 euro pentru obținerea creditului dacă spune că nu o cunoaște, martorul a răspuns că ei nu au dat banii Luciei Moroșan dar au dat banii către SRL „Hrușagroindcom”. În final dorește să menț*****eze că nemijlocit la tratative Moroșan Lucia nu participa, ea chiar stătea în anticameră dar nu în biroul său, asta încă o dată demonstrează că nu putea să-i împrumute așa bani.

- **Procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Melnic Nicolai și învinuitul Manvelov Valerian din 19 mai 2016**, în care au fost consemnate declarațiile ultimilor și anume, la întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor, de a concretiza prin intermediul cui au făcut cunoștință cu Manvelov V., martorul a răspuns că el a făcut cunoștință cu Manvelov Valeriu prin intermediul lui Poiată Maria, directorul firmei SRL „Tinama”. Dânsa i-a spus că Manvelov este directorul unei firme serioase și cu perspectivă. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuit, să confirme cele declarate de martor, învinuitul a răspuns că da, totalmente este de acord cu declarațiile lui Melnic Nicolai. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor, de a concretiza cui a transmis banii, unde și ce sumă, martorul a răspuns că din start a transmis suma de 7000 euro lui Manvelov și Poiată Maria, la sediul firmei lui Poiată Maria de pe str. Voluntarilor, sect. Ciocana, *****. Banii i-a transmis cash. Acești bani, din spusele lor, urmau să-i transmită unei persoane care trebuia să le faciliteze procedura de primire a unui credit. Ulterior, parei-se, peste 3 săptămâni, el mai transmis la cerința lui Manvelov, suma de 25000 euro tot în sediul firmei lui Poiată Maria din sect.Ciocana. Din acești bani Manvelov cu Moroșan spuneau că urmau să închidă un credit la o bancă de care au beneficiat înainte de a se cunoaște cu el. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor, de a concretiza în prezența căror persoane, martorul a răspuns că prima dată, adică suma de 7000 euro a transmis-o lui Manvelov în prezența lui Poiată Maria, iar suma de 25 000 euro a transmis-o lui Manvelov și Moroșan tot în prezența lui Poiată Maria așa cum acest lucru s-a întâmplat în sediul firmei ei. Banii au fost numărați de Poiată Maria dar i-a primit personal în mână Manvelov. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuit, să confirme cele declarate de Melnic Nicolai, învinuitul a răspuns că prima dată el a primit 6900 euro în prezența lui Moroșan Lucia și Poiată Maria. A doua oară a primit 12500 euro, tot la Poiată Maria la sediul firmei ei și de față, ca prima dată, erau Moroșan Lucia, Poiată Maria și el cu Melnic Nicolai. A treia sumă, parei-se de 70000 lei, a fost transferată pe contul unei firme directorul căreia era Moroșan Lucia. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor, cine la moment îi datorează suma de bani sus descrisă, martorul a răspuns că la momentul de față suma de bani sus descrisă i-o datorează Manvelov Valeriu cu Moroșan Lucia deoarece el lor i-a transmis banii, ce au făcut ei însă cu banii primiți de la el, nu îl interesează. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuit, dacă are careva datorii față de Melnic Nicolai sau față de SRL „Dobrota”, învinuitul a răspuns că da, el cu Moroșan Lucia au această datorie față de Melnic Nicolai. Și aici îi susține declarațiile date anterior și mai sus, adică suma de 6900 euro, 12500 euro și 70000 lei, împărțite la doi. La întrebarea ofițerului de

urmărire penală către martor, înainte de a înstrăina mazărea, Manvelov Valeriu a contactat ca să anunțe să întreprindă careva măsuri deoarece el suportă cheltuieli pentru păstrarea ei în stare înghețată, martorul a răspuns că nu, el despre aceasta nu a fost anunțat și nici nu a știut, el a aflat despre mazăre că nu este când a fost la frigider în satul Hrușeva. Dar despre cheltuieli că o ține în stare înghețată, Manvelov niciodată nu-i spunea nimic. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către învinuit, de ce nu restituie datoria care este față de Melnic Nicolai, învinuitul a răspuns că o parte au restituit, Moroșan Lucia a restituit o dată 200 euro, iar a doua oară și a treia oară Melnic Nicolai a primit tutun, de ce sumă nu ține minte. La întrebarea martorului către învinuit, dacă recunoaște sumele care le-a indicat în total, 32000 euro, învinuitul a răspuns că el confirmă despre 25000 euro cum a menț*****at mai sus, de sumele 6900 euro, 12500 euro și aproximativ 70000 lei. La întrebarea avocatului martorului către învinuit, cu ce poate demonstra restituirea unei părți din datorie lui Melnic Nicolai, învinuitul a răspuns că nu poate demonstra cu nimic deoarece nu el a restituit partea această de datorie. La întrebarea avocatului martorului către învinuit, dacă din 2009 până la momentul de față a avut posibilitatea de a restitui datoria lui Melnic Nicolai, învinuitul a răspuns că el nu a avut posibilitatea. La întrebarea avocatului martorului către învinuit, de ce a înstrăinat bunurile gajate ce aparțineau lui SRL „Dobrota” și nu s-au achitat cu Melnic Nicolai, învinuitul a răspuns că gajul care era constituit din cantitatea de mazăre a fost înlocuit cu utilajul de prelucrat legumele. La întrebarea avocatului martorului către învinuit, dacă au fost întocmite careva acte de schimbare a gajului, învinuitul a răspuns că nu. La întrebarea avocatului martorului către învinuit, dacă din 2009 a beneficiat de careva credite sau Moroșan Lucia, învinuitul a răspuns că el nu a luat dar Moroșan a beneficiat de un credit de 2,5 mln lei. La întrebarea avocatului martorului către învinuit, dacă a avut o bază de producție, și dacă o mai are sau a vândut-o, învinuitul a răspuns că o parte din această bază a vândut-o la licitație. La întrebarea avocatului învinuitului către martor, dacă toți banii transmiși lui Manvelov în oficiu la Poiată, au fost întocmite careva contracte de împrumut, etc., martorul a răspuns că el avea recipise unde sunt indicate sumele de bani, numărul și seria bancnotelor, etc. La întrebarea avocatului învinuitului către martor, dacă a primit ca gaj utilaj de prelucrare a legumelor, martorul a răspuns, că el a primit utilajul în schimbul primei sume de 7000 euro. La întrebarea avocatului învinuitului către martor, din ce an sunt recipisele lui care le are la moment, martorul a răspuns că ambele recipise sunt din 2009. La întrebarea avocatului învinuitului către martor, dacă din 2009 până în 2016 a încercat să se adreseze în judecată în ordine civilă ca să solicite restituirea datoriei, martorul a răspuns că nu, el în ordine civilă nu s-a adresat. La întrebarea avocatului învinuitului către martor, dacă cheltuielile de păstrare a mazărei le-a suportat și dacă împreună cu Manvelov sau nu, martorul a răspuns că el la solicitarea lui i-a transmis de câteva ori câte 5000 lei însă ce făcea el cu banii, nu cunoaște. La întrebarea avocatului martorului către martor, dacă au fost din partea lui Manvelov și Moroșan promisiuni de a restitui datoria și cu se termina aceasta, martorul a răspuns că da, ei de nenumărate ori i-au promis, ei se întâlneau, discutau dar niciodată nu a primit nimic. La întrebarea avocatului martorului către martor, dacă au fost din partea lui Moroșan Lucia sau Manvelov rugăminți în adresa lui de a nu se adresa în instanța de judecată în ordine civilă, martorul a răspuns că da, aceștia de multe ori l-au rugat pe el să nu se adreseze în judecată menț*****ând că îi vor întoarce datoria. La întrebarea avocatului învinuitului către martor, să indice ce îl împiedică la ziua de azi să se adreseze

în instanța de judecată în ordine civilă pentru a încasa datoria de la acești doi dacă are recipise, contracte, etc., martorul a răspuns că ei sunt escroci, au comis infracțiune și nu-i mai crede că vor restitui datoria. La întrebarea avocatului învinutului către învinuit, dacă are careva bunuri imobile înregistrate după el, învinuitul a răspuns că el nu are bunuri înregistrate după dânsul dar o bază din satul Cruglic este înregistrată pe numele lui Moroșan Lucia. La întrebarea martorului către învinuit, dacă în tutunul arestat în depozitul din satul Cruglic, sunt și ale lui 25 tone, învinuitul a răspuns că el nu știe.

- **Procesul-verbal de ridicare din 21.12.2016**, în care s-a consemnat faptul ridicării de la partea vătămată Melnic Nicolai ***** a extrasului din contul bancar nr. ***** SRL „Dobrota”, borderoului notelor de plată nr. 16 din 13.10.2009, ordinului de plată nr. 21 din 13.10.2009, nota de plată nr. 160 din 13.10.2009 și nota de plată nr. 21 din 13.10.2009.
- **Procesul-verbal de ridicare din 13.02.2019**, în care s-a consemnat faptul ridicării de la partea vătămată Melnic Nicolai ***** a actelor (contracte, recipise, etc.), care atestă faptul transmiterii mijloacelor financiare de către Melnic Nicolai către Manvelov Valerian.
- **Procesul-verbal de examinare a documentelor din 13.02.2019**, în care a fost consemnat faptul cercetării conținutului actelor ridicate de la Melnic Nicolai ***** la 13.02.2019 și anume: actul de primire-predare a mărfurilor spre păstrare din 10.08.2011 pe 01 file. Din cuprinsul actului se constată că SRL „Criulagrocom” în persoana Luciei Moroșan transmite spre păstrare, iar SRL „Dobrota” în persoana lui Melnic N.S. a primit spre păstrare ”Tutun nefermentat” în cantitate de 17, 5 tone, în sumă de 414, 000 lei. Pe act este aplicată ștampila SRL „Dobrota” și prezintă semnătura Luciei Moroșan; contractul de împrumut nr. 04/10 din 06.10.2009 pe 01 file. Fiind examinat documentul dat se constată că acesta a fost semnat între SRL „Dobrota” în persoana lui Melnic N. în calitate de împrumutător, SRL „Hrușagroincom” în persoana lui Manvelov Valerian în calitate de împrumutat și SRL „Tinama” în persoana Marieie Poiată în calitate de garant (fidejutor), unde împrumutătorul transmite cu titlu de împrumut împrumutului suma de 420000 lei, iar acesta se obligă să-i restituie la data de 15.11.2009 sub 15 %, iar în caz de neexecutare în timp a contractului- nerambursării sumei împrumutate, împrumutatul (SRL „Hrușagroincom”) se obligă să transmită împrumutătorului marfă în valoare echivalentă sumei primite și anume, 150 tone de mază congelată. Pe actul nominalizat sunt prezente semnăturile persoanelor indicate supra cu aplicarea ștampilelor SRL „Dobrota”, SRL „Hrușagroincom SRL „Tinama”; contractul de colaborare comună din 26.03.2010 pe 01 file. Fiind examinat conținutul acestui act se constată că a fost semnat între SRL „Criulagrocom” în persoana Luciei Moroșan transmite spre păstrare, iar SRL „Dobrota” în persoana lui Melnic N., având termenul până la 26.03.2011. În act de sunt specificate categoriile de servicii bilaterale ce urmează a fi prestate, inclusiv modalitatea de împărțire a capitalului obținut din activitatea economică. Pe act este aplicată ștampila SRL „Dobrota” și SRL „Criulagrocom”, precum și semnăturile reprezentanților; recipisa din 19.11.2011 pe 01 file. Fiind examinat conținutul acestui act s-a stabilit că Manvelov Valerian a luat cu titlu de împrumut suma de 100 000 lei de la Melnic Nicolai obligându-se să o restituie timp de 5 zile, precum și suma de - 414 000 lei datorată de către SRL „Criulagrocom” . Recipisa este semnată de către Manvelov Valerian cu data de 19.11.2011.
- **Procesul-verbal de ridicare din 27.02.2019**, în care s-a consemnat faptul ridicării de la

martorul Pantelei Ivan a următoarelor acte: Copia facturii fiscale nr. SW 2364234 DIN 02.04.2010 pe 01 file; Copia facturii fiscale nr. SW 2244534 din 30.12.2009 pe 01 file; Copia facturii fiscale nr. SW 2244535 DIN 30.12.2009 pe 01 file; Copia facturii fiscale nr. SY 1435183 din 31.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922034 din 13.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922032 din 11.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922031 din 10.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922030 din 06.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922029 din 05.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922028 din 04.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922027 din 03.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922026 din 02.07.2009 pe 01 file; Copia act adițional nr. 2 din 10.12.2009 la contractul nr. 01/16-11/09 din 19.11.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. EE 078707 din 15.11.2010 pe 01 file; Copia contractului nr. 22/10-09 pentru prestarea serviciilor de prelucrare a mazării verzi din 21.10.2009 cu tabelul de calcul pe 03 file.

- **Procesul-verbal de examinare a documentelor din 28.02.2019**, în care a fost consemnat faptul cercetării conținutului actelor ridicate de la Pantelei Ivan la 27.02.2019 și anume: Copia facturii fiscale nr. SW 2364234 DIN 02.04.2010 pe mază verde conservată superioară, 0, 720 gr., în cantitate de 166 979 cutii, în valoare de 1 093 712 lei, furnizor – SC „Galconsgrup” SRL, cumpărător- SC „RG-AGROPLUS” SRL; Copia facturii fiscale nr. SW 2244534 din 30.12.2009 privind costul și materia primă utilizată pentru conservarea mazării verzi, în valoare totală de 606 719, 85 lei, furnizor – SC „Galconsgrup” SRL, cumpărător- SC ” RG-AGROPLUS” SRL; Copia facturii fiscale nr. SW 2244535 DIN 30.12.2009 privind serviciile prestate de către SC ” RG-AGROPLUS” SRL, în sumă totală de 554 445, 12 lei; Copia facturii de expediție nr. DP 922034 din 13.07.2009 privind transmiterea spre prelucrare a mazării verzi către SC ” RG-AGROPLUS” SRL la 13.07.2009 în cantitate de 20 000 kg; Copia facturii de expediție nr. DP 922032 din 11.07.2009 privind transmiterea spre prelucrare a mazării verzi către SC „RG-AGROPLUS” SRL la 11.07.2009 în cantitate de 25 200 kg; Copia facturii de expediție nr. DP 922031 din 10.07.2009 privind transmiterea spre prelucrare a mazării verzi către SC „RG-AGROPLUS” SRL la 10.07.2009 în cantitate de 25 100 kg; Copia facturii de expediție nr. DP 922030 din 06.07.2009 privind transmiterea spre prelucrare a mazării verzi către SC „RG-AGROPLUS” SRL la 06.07.2009 în cantitate de 15 300 kg; Copia facturii de expediție nr. DP 922029 din 05.07.2009 privind transmiterea spre prelucrare a mazării verzi către SC „RG-AGROPLUS” SRL la 05.07.2009 în cantitate de 25 000 kg; Copia facturii de expediție nr. DP 922028 din 04.07.2009 privind transmiterea spre prelucrare a mazării verzi către SC „RG-AGROPLUS” SRL la 13.07.2009 în cantitate de 25 650 kg; Copia facturii de expediție nr. DP 922027 din 03.07.2009 privind transmiterea spre prelucrare a mazării verzi către SC „RG-AGROPLUS” SRL la 04.07.2009 în cantitate de 25 700 kg; Copia facturii de expediție nr. DP 922026 din 02.07.2009 privind transmiterea spre prelucrare a mazării verzi către SC „RG-AGROPLUS” SRL la 13.07.2009 în cantitate de 25 650 kg; Copia act adiț****al nr. 2 din 10.12.2009 la contractul nr. 01/16-11/09 din 19.11.2009 privind transmiterea spre păstrare de către SC „Galconsgrup” SRL SC „RG-AGROPLUS” SRL a 228 596 cutii cu mază conservată; Copia facturii de expediție nr. EE 078707 din 15.11.2010, privind transmiterea spre prelucrare de către SC „Galconsgrup” SRL SC „RG-AGROPLUS” SRL a mazării verzi în cantitate de 23847 cutii conservate; Copia

contractului nr. 22/10-09 pentru prestarea serviciilor de prelucrare a mazării verzi din 21.10.2009 cu tabelul de calcul, privind prestarea serviciilor de către SC „RG-AGROPLUS” SRL societății comerciale SC „Galconsgrup”;

- **Procesul-verbal de ridicare din 21.03.2019**, în care s-a consemnat faptul ridicării la 21.03.2019, din dosarul de supraveghere la cauza penală nr. 2013018078, de învinuire a lui Manvelov Valerian și Moroșan Lucia în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, aflat în gestiunea Procuraturii mun. *****, oficiul Principal a următoarele acte în copii legalizate: rechizitoriul la cauza penală nr. 2013018078 de învinuire a lui Manvelov Valerian și Moroșan Lucia în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal; contract de credit nr. 858-565 din 20.05.2010 cu acorduri adiț****ale; contract de gaj din 10.09.2011;
- **Procesul-verbal de examinare a documentelor din 13.02.2019**, în care a fost consemnat faptul cercetării conținutului actelor ridicate la data de 21.03.2019 și anume, rechizitoriul la cauza penală nr. 2013018078 de învinuire a lui Manvelov Valerian și Moroșan Lucia în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, pe 45 file, întocmit de către procurorul în Procuratura municipiului *****, Vlad Guzik la 31.07.2015 și expediat cu materialele cauzei penale în Judecătoria Rîșcani, mun. *****, în vederea examinării în fond; contract de credit nr. 858-565 din 20.05.2010 cu acorduri adiț****ale, pe 08 file, încheiat la 20.05.2010 între BC ”Energnabk” S.A. și SRL „Criulagrocom, în persoana Luciei Moroșan, privind faptul acordării împrumutului în sumă de 2 000 000 lei, perioada de rambursare fiind stabilită 19.05.2012; contract de gaj din 10.09.2011, încheiat între BC „Energnabk” S.A. și SRL „Criulagrocom”, în persoana Luciei Moroșan, în baza contractului de împrumut din 20.05.2010 și a acordurilor adiț****ale la contract, prin care ultima depune în gaj, în vederea executării obligației, bunurile mobile ce aparțin debitorului gajist cu drept de proprietate și se află pe adresa r-nul Criuleni, s. Cruglic și anume, tutun uscat nefermentat în cantitate de 35 272, 5 kg, la prețul total de 564 360 lei.

Documente:

- contractul privind păstrarea mărfii la depozit din 12.10.2009, recipisa din 24.12.2011 prin care Moroșan Lucia indică asupra faptului că la moment se află în imposibilitatea întoarcerii împrumutului, confirmarea transmiterii mazării verzi la păstrare în cantitate de 150 tone, act de predare-primire a bunurilor spre păstrare din 10.08.2011 (17, 5 tone de tutun nefermentat), confirmarea transmiterii mijloacelor financiare în sumă de 32 000 euro de către Manvelov Valerian, precum și transmiterea ca gaj a 150 tone de mazăre verde, 4 scrisori de garanție privind restituirea împrumutului, recipisă eliberată de Manvelov Valerian privind obligația de a restitui suma împrumutului, certificat de depozit eliberat de Moroșan Lucia pe numele lui Melnic Nicolai, 6 facturi fiscale prin care SRL „Ciulagrocom” în persoana Luciei Moroșan, se obligă prin depunerea ca gaj a anumitor mărfuri agricole în contul datoriei asumate, care au fost anexate de către Melnic Nicolai ***** la data de 31.01.2015 când a depus plângerea la organul de urmărire penale. Respectivele acte au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 24.04.2019.
- recipisa-confirmare din 06.03.2010, prin care Manvelov Valerian recunoaște suma datoriei de 32 000 euro, precum și faptul vânzării a 150 tone de mazăre verde fără acordul/consimțământului lui Melnic Nicolai, care a fost depus ca gaj, recipisa prin care

Poiată Maria și Manvelov Valerian confirmă că au luat cu titlu de împrumut de la Melnic Nicolai suma de 6 900 euro, iar ca gaj au depus utilajul de prelucrare a legumelor „Kronen”, recipisa din 13.10.2009 prin care se confirmă că Manvelov Valerian și Poiată Maria au luat cu titlu de împrumut suma de 80000 lei și 21 000 euro de la Melnic Nicolai, depunând ca gaj 150 tone de mază verde congelată, recipisă eliberată de Manvelov Valerian la 13.05.2009 prin care se obligă să restituie suma împrumutului, care au fost anexate de către Melnic Nicolai la procesul-verbal de audiere din 26.02.2016. Respectiv actele au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 24.04.2019.

- extrasul din contul bancar nr. ***** SRL „Dobrota”, borderoul notelor de plată nr. 16 din 13.10.2009, ordinul de plată nr. 21 din 13.10.2009, nota de plată nr. 160 din 13.10.2009 și nota de plată nr. 21 din 13.10.2009, prin care se confirmă faptul transferului mijloacelor financiare în sumă de 80 000 lei de pe contul SRL „Dobrota” pe contul SRL „Tinama”, care ulterior a redirecționat suma dată pe contul bancar Î.I. „Roibu-X-Prim”, administratorul căreia era Moroșan Lucia *****. Respectiv actele au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 24.04.2019.
- trei recipise în copii legalizate, din conținutul căruia se stabilesc circumstanțe și evenimente pertinente cauzei penale și anume, că la 20.08.2016, Pantelei Ivan a dat suma de 5 000 euro lui Melnic Alexandru pentru mașina „Kronen” în locul lui Manvelov Valerian, recipisa din 24.12.2011 prin care Moroșan Lucia în calitate de director al SRL „Criulagrocom” se obligă să întoarcă datoria către Melnic Nicolai către data de 01.02.2012, invocând imposibilitatea rambursării la moment din motiv că stocul de marfă nu a fost realizat, precum și recipisa din 14.12.2015 prin care Manvelov Valerian se obligă să întoarcă suma datorată în baza contractului de împrumut din 2009, prin producție agricolă (prune, etc.), anexate la 15.02.2019 de către Melnic Nicolai în procesul de audiere, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 15.02.2019.
- actele ridicate de la partea vătămată Melnic Nicolai *****, supuse ulterior examinării, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 13.02.2019.
- copiile legalizate de pe facturi fiscale și de expediție, precum și contracte privind prestarea serviciilor de prelucrare a mazării verzi de către SC „RG-AGROPLUS” SRL pe perioada anului 2009 în beneficiul SC „Galconsgrup” SRL, ridicate la 27.02.2019 de la martorul Pantelei Ivan Ananii, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 28.02.2019.
- răspunsul nr. 1501012/78/927 din 21.03.2019 parvenit de la Banca Națională a Moldovei, prin care s-a stabilit că Moroșan Lucia *****, născută la *****, în perioada 2009-2010 nu a fost angajată la BNM, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 28.03.2019.
- rechizitoriul la cauza penală nr. 2013018078 de învinuire a lui Manvelov Valerian și Moroșan Lucia în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, pe 45 file, întocmit de către procurorul în Procuratura municipiului *****, Vlad Guzik la 31.07.2015 și expediat cu materialele cauzei penale în Judecătoria Rîșcani, mun. *****,

în vederea examinării în fond; contract de credit nr. 858-565 din 20.05.2010 cu acorduri adiț*****ale, pe 08 file, încheiat la 20.05.2010 între BC „Energnabk” S.A. și SRL „Criulagrocom, în persoana Luciei Moroșan, privind faptul acordării împrumutului în sumă de 2 000 000 lei, perioada de rambursare fiind stabilită 19.05.2012; contract de gaj din 10.09.2011, încheiat între BC „Energnabk” S.A. și SRL „Criulagrocom, în persoana Luciei Moroșan, în baza contractului de împrumut din 20.05.2010 și a acordurilor adiț*****ale la contract, prin care ultima depune în gaj, în vederea executării obligației, bunurile mobile ce aparțin debitorului gajist cu drept de proprietate și se află pe adresa r-nul Criuleni, s. Cruglic și anume, tutun uscat nefermentat în cantitate de 35 272, 5 kg, la prețul total de 564 360 lei, ridicate prin ordonanța din 21.03.2019 și recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța organului de urmărire penală din 22.03.2019.

*Episodul privind partea vătămată Dacin ***** (dosarul nr.1-102/2019)*

- **Declarațiile părții vătămate Dacin *******, care a comunicat că, pe Moroșan o cunoaște însă nu este în careva relații cu aceasta. El cunoaște fostul soț al doamnei Moroșan, acesta fiind președinte de colhoz în loc. Hrușova, r-nul Criuleni. Îl cunoaște de când singur era președintele comisiei de cenzori în banca de atunci, în perioada sovietică. Au trecut mulți ani, când prin 2009 a venit soțul inculpatei la el acasă la Coșernița. Au stat la masă și i-a prezentat-o pe Moroșan Lucia. Atunci a fost rugat să devină nași de cununie, fapt care au acceptat. El având un preot cunoscut de la Biserica ”Constantin și Elena”, a vorbit cu preotul care a fost de acord să îi cunune. De atunci au început cu rugămințile să le împrumute bani pentru afacerea lui. El avea un lot de pământ, o livadă. El i-a dat în jur de 200000-300000 lei, care ulterior nu i-a întors. Ulterior a venit cu doamna Moroșan și i-a spus că vor primi un credit de 3 milioane lei și va întoarce banii înapoi. Ulterior el și-a cumpărat o mașină și s-au înțeles să le vândă mașina de marca ”Mazda”. Le-a dat mașina, dar l-au preîntâmpinat că nu au bani la acel moment, motiv din care au convenit să fie întocmită o recipisă. A precizat că a procurat mașina cu 19000, iar lor le-a dat-o cu 12000 euro. Inculpata a întocmit o recipisă. Problema este cu mașina. Pentru mașina respectivă i-au restituit doar suma de 3000 euro. Mai deține o recipisă de 70000 lei, dar nu o mai prezintă. Ulterior a acț*****at-o pe Moroșan în judecată și la ziua de astăzi mașina este la el într-o boxă. Suma de 30000 lei i-a fost restituită prin judecată, nu are pretenții la ei. Are pretenții doar referitor la suma mașinii de marca ”Mazda”. Este hotărârea instanței de judecată prin care s-a dispus restituirea banilor pentru mașină. Nu ține minte exact cum s-a adresat la procuratură, dar ține minte că a făcut-o prin intermediul avocatului. A precizat că mașina a fost arestată și se afla pe un teren, după care a venit la el executorul și a rugat să o ia la el la păstrare ca să se afle în siguranță, după care a pus-o în boxa unde se află până la moment. A specificat că mașina i-a vândut-o Luciei Moroșan, deși erau împreună cu soțul și s-au obligat ambii să restituie banii. Când a văzut că nu îi întorc banii, i-a acț*****at în judecată. Când îl întreba pe Movila, soțul doamnei Moroșan, el spunea că pe urmă îi vor restitui, când vor primi creditul de 3 milioane. Nu ține minte când a vorbit cu Movila ultima dată, aproximativ prin 2011-2012. A explicat că a decis să le dea mașina chiar având deja datorii față de el, pentru că îi erau fini de cununie. Consideră că acțiunile constituie infracțiune pentru că până în prezent Moroșan are datorie de 9000 euro față de el. Dorește doar să-i fie întorși sau banii sau mașina și alte pretenții nu mai are. Nu cunoaște dacă Moroșan mai avea careva datorii la alte persoane, nu a mai auzit despre așa ceva, însă le mai împrumuta

uneori bani. Nu a văzut-o nici pe Moroșan și nici pe soțul ei la volanul mașinii. Când au luat mașina, la volan s-a urcat soțul ei. Referitor la recipisă, a comunicat că nu a obligat să o semneze și soțul deoarece ei așa au convenit, era decizia lor. Nu cunoaște dacă Moroșan cu soțul ei erau înscriși oficial, cunoaște doar că a avut loc cununia. Nu ține minte unde a depus cererea prima, fie în instanța civilă, fie penală. A notat că el este administratorul SRL „Glaxit drum”. Atât cu Moroșan cât și cu soțul ei, au avut acorduri juridice, ambii se semnau pe contracte ca persoane juridice. Persoana lor juridică se numea SRL „Criulagrocom”. A mai specificat că, actele de înregistrare juridică la momentul transmiterii automobilului erau pe numele lui, după ce a fost întocmită recipisa, le-a dat actele ca ei să le perfecteze. El nu s-a prezentat cu ei la organul de înregistrare, le-a dat procură. Nu ține minte dacă automobilul figura ca obiect în litigiul civil. Mașina la păstrare a obținut-o prin intermediul executorului judecătoresc, în baza documentelor. Dat fiind faptul că totul a avut loc cu 10 ani în urmă, nu ține minte dacă a primit mașina la păstrare, până sau după înaintarea plângerii. Moroșan cu soțul său au comunicat că doresc să procure mașina când stăteau la masă, la un pahar de vin. Nu cunoaște dacă afacerea doamnei Moroșan și a soțului ei era profitabilă. După ce a fost întocmită recipisa nu au fost încheiate alte careva acte. În recipisă este indicată suma de 12000 euro, dar este și alt contract unde este indicată suma de 9000 euro. Suma de 3000 care a fost restituită s-au înțeles că este suma pentru mașină.

- **Declarațiile martorului Cocîrla Leonid**, care a comunicat că, pe doamna Moroșan Lucia a văzut-o de câteva ori la oficiu la domnul Dacin, care este directorul firmei SRL „Dromas Cons” și SLR „Glaxit Group”. A mai specificat că soția sa este fiica verișorului domnului Dacin, adică nepoată de la verișor. Cu domnul Dacin l-a moment nu sunt în relații bune, sunt într-un litigiu. În septembrie 2011 sau 2012, domnul Dacin i-a dat un împrumut doamnei Moroșan în jur de 380 mii lei, în baza unul contract. Înțelegerea era că doamna Moroșan cu soțul său și cu domnul Dacin vor achiziț*****a prune, le vor usca și le vor da la export. A fost încheiat contract între SRL „Glaxit Group” și persoana juridică care o deținea doamna Moroșan. Din câte ține minte obiectul contractului erau prunele. Firma doamnei Moroșan trebuia să le usuce, iar cu exportul nu ține minte cine trebuia să se ocupe. Firma doamnei Moroșan a returnat 80 mii, deoarece din câte a auzit la Moroșan ceva nu s-a primit, s-a alterat marfa. Prin martie 2013 domnul Dacin a insistat ca doamna Moroșan să întoarcă banii. Suna permanent pe dna Moroșan sau pe soțul ei, câteodată era de față când suna. Undeva în martie, în anul 2013, dl avocat de atunci al dlui Dacin a întocmit un contract, un fel de obligație dnei Moroșan ca să returneze banii și careva procente. Din cate își amintește, contractul a fost făcut un pic abuziv. Practic dl Dacin a impus dnei Moroșan sa încheie acel contract. El a fost contabil șef la firma dlui Dacin și de acolo cunoaște aceste lucruri. Nu ține minte dacă în prezența sa sau nu, dar știe că nu prea benevol a fost semnat acel contract de către dna Lucia. Când a început afacerea în 2012, aceasta era benevola și și-au asumat împreună profiturile ulterioare, dar și riscurile. Tot în acea perioada, tot cu dna Lucia, dl Dacin a realizat și un automobil, care ulterior l-a întors înapoi. Episodul cu automobilul a avut loc când erau în relații bune. Automobilul era de model ”*****” din 2006. Mașina era scrisă pe „Dromas-Cons” sau pe dl Dacin. Dl Dacin a vândut-o cu răscumpărarea ulterioară, dna Lucia n-a dat banii, ori i-a dat ulterior. Dar știe că până în prezent, mașina stă sigilată la depozit. Nu este la curent dacă au fost litigii civile, dar ține minte că avea ceva litigii în acea perioadă. Contractul din martie a fost făcut tare deștept, domnul Dacin a făcut așa că i-a

legat pe Lucia și soțul ei cu partea materială. Recipisa a fost făcută când au luat banii. Suma pe mașină nu o cunoaște și nici nu cunoaște dacă a fost făcută recipisa. Pe dna Lucia nu a văzut-o niciodată la volan. A văzut mașina respectivă o dată în oraș, dar nu știe cine era la volan. Nu ține minte dacă contractul menț****at a fost semnat în prezența lui, dar știe că a fost întocmit de către un avocat. Nu ține minte dacă a primit de la doamna Lucia bani pentru a transmite domnului Dacin.

- **Procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Dacin **** și învinuita Moroșan Lucia.**
- **Procesul-verbal de ridicare din 17.12.2018**, prin care de la Dacin **** a fost ridicată recipisa scrisă de Moroșan Lucia la 02.08.2010.
- **Procesul-verbal de examinare din 17.12.2018**, prin care a fost examinată recipisa scrisă de Moroșan Lucia la 02.08.2010.

Corpurile delictive:

- recipisă scrisă de Moroșan Lucia la 02.08.2010 prin care se obligă să achite lui Dacin **** suma de 12000 euro, pentru procurarea de la acesta a automobilului de model „****”.
- automobil de model „****” anul producerii 2005, cu număr de înmatriculare ****, numărul caroseriei ****, care a fost transmis spre păstrare părții vătămate Dacin ****.

Documentele:

- informația eliberată de ÎS CRIS „Registru” prin care se constată că automobilul de model „****”, anul fabricației 2005, numărul caroseriei ****, la data de 04.08.2010, a fost reînregistrată de pe numele lui Dacin **** pe numele Luciei Moroșan.
- copia procurii 20.07.2012 întocmită de notarul public Gladîș Oleg prin care Moroșan Lucia încredințează lui Bunesu Andrei, născut la 13.08.1986, să conducă, să vândă, să doneze, să schimbe, să dea în locațiune autoturismul de model „****” anul fabricației 2005, nr. caroserie ****.

Analiza învinuirii aduse inculpatului Manvelov Valerian Petru, de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal.

Prin totalitatea probelor cercetate, instanța de judecată consideră că vinovăția inculpatului Manvelov Valerian este dovedită pe deplin, încadrând acțiunile sale în baza art. 190 alin. (6) din Codul penal, după semnele – escrocherie, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 100 de salarii medii lunare pe economie, stabilite prin hotărârea de Guvern nr. 1248 din 07 noiembrie 2008.

La caz instanța consideră necesar de menț****at că fapta imputată inculpatului a fost comisă în anul 2009. Ultima modificare a normei prevăzute la art.190 din Codul penal a fost operată prin Legea nr. 247 din 29.07.2022, în vigoare din 26.08.2022.

Prin urmare, ținându-se cont de ordonanța de modificare a învinuirii, de prevederile art.10 din Codul penal, prezenta cauză penală urmează a fi examinată în baza legii penale actualizate, adică ulterior modificărilor la norma enunțată prin Legea nr. 247 din 29.07.2022.

Acestea fiind menț****ate, instanța reține că infracțiunea săvârșită de inculpat atentează la relațiile sociale cu privire la patrimoniu. Or, în terminologia legii penale, noțiunea de patrimoniu are exact același înțeles ca și în terminologia dreptului civil: „totalitatea drepturilor și obligațiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active și pasive legate între ele, aparținând unor persoane fizice și juridice determinate”.

Astfel, în mod primar, instanța de judecată urmează să constate prezența obiectului juridic special și material a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal, are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Prin urmare, în speță, se atestă că, Manvelov Valerian, prin acțiunile sale a atentat la relațiile sociale cu privire la bunurile materiale a părții vătămate Melnic Nicolai, anume prin faptul că, acț*****ând intenț*****at, abuzând de încrederea părții vătămate, a săvârșit mai multe acțiuni de înșelăciune în privința părții vătămate Melnic Nicolai, cauzându-i ultimului un prejudiciu material în valoare de 425991,8 lei.

Prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal în acțiunile inculpatului Manvelov Valerian, se atestă prin depozițiile părții vătămate Melnic Nicolai care a declarat că: „[...] primul era contractul de împrumut și al doilea de păstrare a 150 de tone de mază verde. Firma SRL „Доброма”, care îi aparține, a dat pentru păstrare și depozitare 150 de tone de mază verde către SRL „Hrușaagrocom”, care-i aparține lui Manvelov. Firma era a lui Manvelov, el trebuia să aibă grijă de mazărea respectivă, să o monitorizeze, să o păzească și să depoziteze mazărea menț*****ată. După ceva timp, a aflat că Manvelov a dus mazărea la Cojușna, la fabrica de conservare, pe el nu a întrebat și a realizat-o, iar pe el nimeni nu l-a întrebat când au conservat și când au realizat acea marfă și nimeni nu i-a dat niciun ban din operațiunea respectivă. [...] De asemenea a explicat că: [...] prima dată a achitat bani în oficiul lui Manvelov 6900 euro. Primul gaj a fost utilajul pentru curățarea și conservarea porumbului. Fizic nu a primit utilajul, acesta este la ei. Pentru aceste două utilaje Manvelov a primit 6900 euro, unul de curățare porumb și altul de curățare legume și fructe. Nu cunoștea pentru ce aveau nevoie de 6900 euro, el doar a dat banii și a primit utilajul drept gaj. Banii urmau să fie restituiți peste o lună. Banii au fost transmiși în oficiul companiei „Tinama” în prezența administratoarei Poiată Maria. A doua oară a dat suma de 21 mii de euro, care a fost transmisă lui Manvelov, Moroșan și Poiată. Deja pentru a doua sumă drept gaj i s-a dat 150 tone de mază. Compania sa se numește SRL „Доброма”. SRL „Hrușagroincom” este a lui Manvelov. Suma de 21 mii euro a fost dată la mână direct. Suma de 80 mii lei a transferat pe contul companiei lui Moroșan care se numea SRL „Roibuixprim” din contul firmei sale SRL „Доброма”, prin intermediul SRL „Tinama”. Suma de 80 mii lei la fel a fost dată cu titlu de împrumut pentru o lună pentru 15%. Cu Manvelov și Moroșan a făcut cunoștință în oficiul „Tenama” când i s-a promis că va veni cumpărător din țările baltice care vor cumpăra mazărea verde, adică administratoarea „Tinama” Poiată Maria i-a făcut cunoștință cu Moroșan și Manvelov. A precizat că au avut încheiate 2 contracte, unul pe suma de 21000 euro și altul pe 6900 euro. Au fost două contracte cu ștampilă pe termen de o lună cu 15%. Pentru mază și utilaje a fost un singur contract. Pentru suma de 6900 euro este recipisă. Adică pentru o sumă era recipisă și pentru alta era contract de gaj. Cu referire la utilaj a comunicat că, utilajul „Kroning” a fost dus la el la depozit, iar de la cel de-al doilea utilaj i-a fost adusă doar inima acestuia, comunicându-i că fără acea piesă utilajul nu are valoare. Pentru primul utilaj Manvelov a plătit fiului său 5000 euro și l-a luat împreună cu Moroșan înapoi. I s-a spus că mazărea a fost dusă în Cojușna de către Manvelov împreună cu Pantelei, la fabrica de conservă și în baza contractului a fost ambalată. Și el s-a liniștit că o vor ambala și o vor vinde și va primi banii înapoi. După ce mazărea a fost dusă la Cojușna, a încheiat încă un contract în baza căruia a dat încă 10000 lei și 20000 lei Luciei pentru înmormântarea tatălui ei. S-a oprit să dea bani când a început să primească recipise. Cheie de la depozitul cu mazărea el nu avea. Pe Manvelov l-a căutat aproximativ jumătate de an. Inițial a fost cu Poiată Maria să îl caute pe Manvelov, iar

la depozit au fost de două ori însă nu au putu intra că nu avea cheia și nu știe dacă era mazărea sau nu. A mai precizat că compania sa SRL „Доброма” nu a lucrat cu compania SRL „Galconsgrup administrator Pantelei Ivan. 6900 euro a dat în prezența tuturor, în oficiu, a întocmit recipisa și a lăsat banii. Nu au fost dați concret cuiva în mână. Suplimentar a comunicat că, prima plângere când a depus, nu el a hotărât să o implice pe Moroșan, însuși Manvelov a declarat că Moroșan l-a mințit și i-a luat toți banii. El a transferat 21000 euro și 80000 lei și banii au venit pe cont doamnei Moroșan [...]”.

*La fel, cele declarate de partea vătămată Melnic Nicolai, și anume faptul însușirii de către Manvelov a mazării verde congelate în cantitate de 150 de tone, depusă cu titlu de gaj la data de 12.10.2009 dlui Melnic Nicolai, se confirmă prin declarațiile martorului Pantelei Ivan „[...] pe Manvelov îl cunoaște de prin anul 2008, dlui avea o companie „Hrušovagroincom”, se ocupa cu congelatul, o persoană le-a făcut cunoștință pentru a colabora cu dlui în privința congelării. S-au întâlnit, au discutat, au făcut un contract de colaborare pentru a congela mazărea verde, dintre care în contract erau depuse toate documentele, la procuratura i-au luat toate copiile. Mazărea a fost a lui, ei când au început colaborarea s-au înțeles ca el finanțează, Manvelov congelează mazărea pe care el a contractat-o în Coșernița și în Stăuceni, a contractat și a plătit el mazărea, după care s-a adus la Hrușevo la congelat, dlui a făcut toate procedurile mai departe. El a congelat-o și a depus-o în frigider la păstrare, dintre care la început a întrebat dacă o ai unde vinde, Manvelov a spus ca au unde să o vândă, a spus ca sunt pe piața necesități mari [...]”. Totodată prin declarațiile sale, martorul a confirmat și faptul depunerii ca garanție a utilajului de prelucrare a legumelor de model „Kronen”, fără transmiterea acesteia de facto în posesia lui Melnic Nicolai ***** și anume: „[...] prin 2015 Manvelov era în faliment și baza lui la fel și era scoasă la licitație, pe care el prin urmare a cumpărat-o cu 2 milioane lei. Acum baza aparține SRL „Galscontract”, se află în sat. Hrușova. El când a cumpărat-o era dezmembrată, el a reînnoit-o, când a dat să facă actul de primire-predare a dat de un utilaj, el nu era, l-a întrebat pe Manvelov și i-a spus ca i-a dat-o lui Melnic pe o recipisă. La acel moment s-a întâlnit cu Melic, l-a întrebat despre mașina de tăiat, el i-a spus de datorii etc. El i-a spus ca mașina de tăiat este pe factură și trebuie să fie în depozit, la care i-a răspuns că are nevoie de bani. Atunci i-a dat telefonul feciorului lui, cu care s-a întâlnit și i-a spus că îi dea suma de 5000 euro pentru ca să-i restituie mașina. El ne având o altă alegere a acceptat și i-a plătit feciorului lui Melnic suma de 5000 euro. Drept dovadă are recipisa și utilajul a fost adus la Hrușova[...].”.*

Mai mult ca atât, situația de fapt relatată de către partea vătămată Melnic Nicolai referitor la acțiunile de înșelăciune a lui Manvelov Valerian a fost probată și prin declarațiile martorului Poiată Maria, care a declarat că, „[...] pe parcursul activității și anume prin 2008, dânsa a făcut cunoștință cu administratorul la SRL „Доброма”, Melnic Nicolae, iar prin 2009 a făcut cunoștință cu administratorul la SRL „Hrušovagroindcom”, Manvelov Valeriu Petru. În 2009, după evenimentul din 07 aprilie, activitatea SRL „Tinama” a fost sistată, deoarece clienții erau din exteriorul țării și după acel eveniment, probabil, s-au temut să mai investească în domeniul dat. Tot în acea perioadă, Manvelov s-a adresat la ea cu solicitarea de a-i împrumuta bani. Ea la rândul său i-a spus că nu dispune de mijloace financiare, dar ar putea să găsească pe cineva care să-i împrumute, gândindu-se la Melnic Nicolai, administratorul la SRL „Доброма”. Ea s-a întâlnit cu Melnic Nicolae spunându-i despre cele sus-descrie, el a spus că nu poate să împrumute bani unei persoane pe care nu o cunoaște, dar dacă ea va fi ca garant, el va împrumuta banii, era vorba de suma de 32000 euro. Ulterior, s-au întâlnit la dânsa la sediul firmei în trei, adică Manvelov și Melnic, au discutat cerințele și clauzele contractului precum și

a împrumutului etc. Atunci Manvelov a spus că în gaj sau ca garanție că va restitui banii, îi transmite lui Melnic, adică lui SRL „Доброма”, cantitatea de 150 tone de mazăre verde înghețată, care de fapt aparținea tot lui SRL „Hrușagroindcom”. Această cantitate de mazăre se afla la frigiderul firmei menț*****ate în satul Grușeva, r-l Criuleni. În acea zi a fost încheiat contractul de transmitere la păstrare a 150 tone de mazăre care deja după transmiterea banilor, Manvelov și SRL „Hrușagroindcom” se obliga să păstreze în condițiile prevăzute de contract cantitatea de mazăre. Ea ține minte că Manvelov urma să întoarcă datoria de bani lui Melnic Nicolae timp de două luni de la data întocmirii contractului din 12 octombrie 2009. Ulterior, din spusele celor doi, ea a înțeles că tranzacția respectivă nu s-a finisat cu succes, și anume mai des o telefona Melnic Nicolae care îi spunea că ea a pus cuvânt pentru Manvelov care nu dorește să-i restituie datoria și nici cantitatea de mazăre. Ea la rândul său a încercat de nenumărate ori să-l contacteze pe Manvelov ca să afle din care motiv nu a respectat condițiile contractului, la ce acesta i-a spus că ei s-au clarificat cu Melnic. Cum s-au clarificat ea nu cunoaște, dar știe că datoria lui Manvelov față de Melnic, SRL „Доброма” nu a fost stinsă. Ea, demonstrând cele sus invocate, poate să anexeze la prezentul proces verbal copia recipisei scrise de Manvelov prin care se obligă să-i restituie ei datoria care o are față de SRL „Доброма”, așa cum ea a fost ca garant la momentul încheierii tranzacției lor. Contractul unde ea administrator la SRL „Tinama” figurează ca garant între cele două firme, adică SRL „Доброма” și SRL „Hrușagroindcom” nu-l are, nu știe dacă s-a păstrat, dar la Melnic Nicolae trebuie să fie. Asta este tot ce poate comunica în legătură cu cele întrebate. De către Melnic Nicolai către Manvelov Valerian, a fost transmisă suma integrală este de 32000 euro, dar dacă nu greșește, Melnic Nicolai a transmis și lei MDL și euro, care în total constituia echivalentul a 32000 euro [...].

La fel circumstanțele sus menț*****ate se dovedesc și prin procesul-verbal de confruntare dintre martorul Poiată Maria și bănuitul Manvelov Valerian din 16 mai 2015; procesul-verbal de ridicare din 21.12.2016, în care s-a consemnat faptul ridicării de la partea vătămată Melnic Nicolai ***** a extrasului din contul bancar nr. ***** SRL „Dobrota”, borderoului notelor de plată nr. 16 din 13.10.2009, ordinului de plată nr. 21 din 13.10.2009, nota de plată nr. 160 din 13.10.2009 și nota de plată nr. 21 din 13.10.2009; procesul-verbal de ridicare din 13.02.2019, în care s-a consemnat faptul ridicării de la partea vătămată Melnic Nicolai ***** a actelor (contracte, recipise, etc.), care atestă faptul transmiterii mijloacelor financiare de către Melnic Nicolai către Manvelov Valerian, precum și a faptului că de către Manvelov Valerian, în vederea asigurării executării contractului de împrumut din 06.10.2009, a fost transmis spre păstrare primului, tutun nefermentat în cantitate de 17, 5 tone, care se păstra în depozitul SRL „Criulagrocom”; procesul-verbal de examinare a documentelor din 13.02.2019, în care a fost consemnat faptul cercetării conținutului actelor ridicate de la Melnic Nicolai ***** la 13.02.2019 și anume: actul de primire-predare a mărfurilor spre păstrare din 10.08.2011 pe 01 file. Fiind examinat documentul dat se constată că acesta a fost semnat între SRL „Dobrota” în persoana lui Melnic N.S. în calitate de împrumutător, SRL „Hrușagroincom” în persoana lui Manvelov Valerian în calitate de împrumutat și SRL „Tinama” în persoana Marieie Poiată în calitate de garant (fidejutor), unde împrumutătorul transmite cu titlu de împrumut împrumutului suma de 420000 lei, iar acesta se obligă să-i restituie la data de 15.11.2009 sub 15 %, iar în caz de neexecutare în timp a contractului-nerambursării sumei împrumutate, împrumutatul (SRL „Hrușagroincom”) se obligă să transmită împrumutătorului marfă în valoare echivalentă sumei primite și anume, 150 tone de mazăre congelată. Pe actul nominalizat sunt prezente semnăturile persoanelor indicate supra cu aplicarea ștampilelor SRL „Dobrota”, SRL „Hrușagroincom SRL „Tinama”; contractul de

colaborare comună din 26.03.2010 pe 01 file. Fiind examinat conținutul acestui act se constată că a fost semnat între SRL „Criulagrocom” în persoana Luciei Moroșan transmite spre păstrare, iar SRL „Dobrota” în persoana lui Melnic N.S., având termenul până la 26.03.2011. În act de sunt specificate categoriile de servicii bilaterale ce urmează a fi prestate, inclusiv modalitatea de împărțire a capitalului obținut din activitatea economică. Pe act este aplicată ștampila SRL „Dobrota” și SRL „Criulagrocom”, precum și semnăturile reprezentanților; recipisa din 19.11.2011 pe 01 file. Fiind examinat conținutul acestui act s-a stabilit că Manvelov Valerian a luat cu titlu de împrumut suma de 100 000 lei de la cet. Melnic Nicolai obligându-se să o restituie timp de 5 zile, precum și suma de - 414 000 lei datorată de către SRL „Criulagrocom”. Recipisa este semnată de către Manvelov Valerian cu data de 19.11.2011; procesul-verbal de ridicare din 27.02.2019, în care s-a consemnat faptul ridicării de la martorul Pantelei Ivan a următoarelor acte: Copia facturii fiscale nr. SW 2364234 DIN 02.04.2010 pe 01 file; Copia facturii fiscale nr. SW 2244534 din 30.12.2009 pe 01 file; Copia facturii fiscale nr. SW 2244535 DIN 30.12.2009 pe 01 file; Copia facturii fiscale nr. SY 1435183 din 31.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922034 din 13.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922032 din 11.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922031 din 10.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922030 din 06.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922029 din 05.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922028 din 04.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922027 din 03.07.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. DP 922026 din 02.07.2009 pe 01 file; Copia act adițional nr. 2 din 10.12.2009 la contractul nr. 01/16-11/09 din 19.11.2009 pe 01 file; Copia facturii de expediție nr. EE 078707 din 15.11.2010 pe 01 file; Copia contractului nr. 22/10-09 pentru prestarea serviciilor de prelucrare a mazării verzi din 21.10.2009 cu tabelul de calcul pe 03 file, care ulterior au fost examinate prin procesul-verbal de examinare a documentelor din 28.02.2019.

Astfel, Manvelov Valerian, la 13.10.2009, sub pretextul contractării unui împrumut în beneficiul SRL „Hrușagroincom”, la sediul SRL „Tinama” de pe str. Voluntarilor 15, mun. *****, în prezența administratorului Poiată Maria *****, care avea și calitatea de garant al executării obligației date, a obținut de la Melnic Nicolai ***** suma de 21 000 euro, bani cash, echivalentul a 345 991.8 lei, precum și suma de 80 000 lei, transmise prin virament bancar de către SRL „Доброta” în persoana lui Melnic Nicolai, prin intermediul BC „Banca Socială” SRL „Доброta”, în persoana Mariei Poiată, care la rândul ei a redirecț*****at suma dată prin transfer bancar Î.L. „Roibu-X-Prim” administratorul căreia era Moroșan Lucia *****, ca persoană fizică la persoană fizică, iar în scopul asigurării ultimului (Melnic Nicolai *****) că împrumutul va fi restituit în termen și în volum deplin, au încheiat în prealabil la 12.10.2009, contractul de transmitere spre păstrare la depozit a 150 tone de mazăre verde congelată, cu titlu de gaj, ducându-l în eroare pe Melnic Nicolai ***** că producția agricolă nominalizată ar aparține SRL „Hrușagroincom”, în persoana lui Manvelov Valerian, în realitate însă aceasta aparținea cu drept de proprietate SRL „GALCONSGRUP” în persoana administratorului Pantelei Ivan, ultimul nefiind în cunoștință de cauză despre faptul că mazărea dată a fost depusă drept gaj de careva persoane, or un atare consimțământ nu a fost exprimat și careva acte juridice nu au fost încheiate. În continuare, la expirarea termenilor pentru care au fost acordate sumele indicate, de către Melnic Nicolai ***** s-a stabilit că Manvelov Valerian ***** a însușit mijloacele financiare în interes personal, iar mazărea verde congelată în cantitate de 150 de tone, depusă cu titlu de gaj la data de 12.10.2009, lipsește la depozitul SRL „Hrușagroincom”, fiind realizată unor agenți economici fără acordul său. Ulterior, pentru a voala intențiile sale criminale

și de a evita răspunderea penală, totodată profitând de încrederea lui Melnic Nicolai *****, având la bază relațiile economice de colaborare existente între ei, Manvelov Valerian *****, sistematic, elibera recipise lui Melnic Nicolai ***** prin care amâna perioada rambursării sumei împrumutate, precum și prin depunerea unor alte bunuri cu titlu de garanție. Prin acțiunile sale intenționate, Manvelov Valerian ***** a cauzat părții vătămate Melnic Nicolai ***** un prejudiciu material în sumă totală de 425991.8 lei, valoare careia depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern nr. 1248 din 07 noiembrie 2008.

Instanța consideră că declarațiile inculpatului nu sunt veridice atunci când afirmă că mazărea a dat-o în gaj în luna octombrie și că gajul l-a schimbat pe utilaje în luna decembrie. Or, martorii oculari au afirmat contrariul, și anume că inițial a fost luat cu împrumut suma de 6900 euro, pentru care a fost pus în gaj utilajul, iar peste două săptămâni a fost luat împrumutul de 21000 euro și 80000 lei pentru care s-a pus în gaj mazărea (*a se vedea declarațiile martorului Poiată, procesul-verbal de confruntare între martorul Poiată și învinuitul Manvelov, dar și declarațiile părții vătămate*). La fel, recipisă de la f.d. 193 Vol. I, confirmă că utilajul "Kronen" a fost pus în gaj pentru împrumutul sumei de 6900 euro și de fapt a avut loc până la instituirea gajului pe mazăre.

Totodată, instanța mențenează că deși inculpatul Manvelov a afirmat că mazărea a fost scoasă de la păstrare cu acordul părții vătămate, această circumstanță este infirmată de către partea vătămată, iar declarațiile ultimei sunt confirmate de recipisă prezentă la f.d. 191, Vol. I, unde Manvelov recunoaște că a înstrăinat gajul fără acordul lui Melnic Nicolae.

Mai mult, inculpatul Manvelov neagă și mărimea sumelor primite, însă prin aceiași recipisă indică mărimea datoriei ca fiind 32000 euro; la fel, acesta este contrazis de martorul Poiată la confruntarea avută cu acesta, dar și prin declarațiile părții vătămate care coroborează în esență cu celelalte probe. Mai mult, Manvelov, în cadrul confruntării cu martorul Poiată, recunoaște primirea sumelor de 6900 euro, după care 25000 euro, doar că afirmă că le-ar fi luat inculpata Moroșan.

Cât privește încercarea inculpatului Manvelov să se disculpe prin aruncarea vinovăției asupra inculpatei Moroșan, instanța a analizat argumentele aduse și mențenează că versiunea precum că inculpata Moroșan urma să procure o mină și că banii ar fi luați de către aceasta este infirmată prin contractul de la materialele dosarului unde se probează că mina ar fi fost cumpărată de SRL "Roibux-prim" încă pe data de 21 mai 2009, pe când faptele infracționale au avut loc mai târziu.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 190 alin. (6) din Codul penal, se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special — a scopului de cupiditate (profit).

În acest sens, prin probele anterioare se dovedește și prezența intenției directe, și a scopului de cupiditate, or, ultimul a exercitat dreptul de dispunere asupra bunului, ce reprezintă o prerogativă exclusivă a proprietarului. Astfel, potrivit declarațiilor părții vătămate și a martorilor se atestă că, Manvelov Valerian în mod intenționează a pretins de la partea vătămată, mijloacele bănești, urmărind scopul de cupiditate, acesta știind că mazărea verde nu-i aparține și că nu o va putea elibera părții vătămate. Instanța mențenează că această circumstanță impune calificarea faptelor inculpatului ca fiind escrocherie și o deosebește de alte fapte unde se atestă simple relații civile. Astfel, inculpatul a înșelat partea vătămată prin ducerea în eroare a acesteia că mazărea în cantitate de 150 tone i-ar aparține și că în acest fel are asigurată restituirea datoriei

împrumutate. Or, după cum a afirmat martorul Pentelei (declarații confirmate prin înscrisurile anexate și cercetate), această mazăre nu i-a aparținut niciodată inculpatului Manvelov.

Instanța ține să puncteze că și asupra acestei circumstanțe inculpatul a încercat să ducă instanța în eroare, declarând că în frigider ar fi fost 228 de tone, aspect neprobat și contrazis de martorul Pentelei, care a afirmat că avea 160 de tone.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Astfel, inculpatul Manvelov Valerian, a.n.*****, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru. Deci, inculpatul întrunește calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal.

Totodată, instanța de judecată urmează să rețină și prezența agravatei prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal, și anume – dacă valoarea bunurilor depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit Hotărârii de Guvern nr.1248 din 07 noiembrie 2008, salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2009 reprezintă suma de 2747,6 lei, astfel cuantumul prejudiciului estimate cauzat prin infracțiune părții vătămate Melnic Nicolai, depășește suma a 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate la data comiterii infracțiunii, care la rândul său corespunde calificării art. 190 alin. (6) din Codul penal.

Prin urmare, instanța constată că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art. 42 alin.(2), (3), 190 alin. (6) din Codul penal.

Totodată, instanța nu a reținut ca fiind parte din infracțiunea de escrocherie și episodul privind împrumutul celor 6900 de euro, deoarece pentru aceasta a fost luat în gaj utilajul "Kronen", o parte din care a fost transmis fizic părții vătămate. Prin urmare, spre deosebire de împrumutul care a vizat punerea în gaj a mazării care de fapt nu i-a aparținut inculpatului Manvelov, în privința utilajului "Kronen" nu se atestă aspecte de înșelăciune. Or, ulterior, partea vătămată a vândut acest utilaj lui Pentelei contra sumei de 5000 de euro, putând în acest fel să își recupereze o parte din prejudiciu (*a se vedea f.d. 239, vol. I*).

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea.

Circumstanțe atenuate sau agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 75 din Codul penal, potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din materialele cauzei penale rezultă că, infracțiunea comisă de inculpat, prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal, se atribuie, conform art. 16 din Codul penal, categoriei infracțiunilor deosebit de grave.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța va determina pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal, care stabilește pedeapsa cu se pedepsesc cu

închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

În acest sens, instanța analizând circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului și vârsta pe care o are, îi aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a de a ocupa funcții ce țin de gest*****area bunurilor materiale și a mijloacelor financiare, pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul de executare a pedepsei de calculat din momentul punerii în executare a sentinței, după devenirea definitivă a acesteia, la reținerea condamnatului.

Cu privire la măsura preventivă, instanța de judecată, în scopul executării pedepsei, urmează să aplice în privința inculpatului Manvelov Valerian Petru măsura preventivă – obligarea de nepărsire a țării - până când sentința va deveni definitivă.

Totodată, instanța constată că prin ultima acțiune civilă concretizată, partea vătămată Melnic Nicolae a solicitat încasarea de la inculpați a sumei de 1697099,78 lei.

În acest sens, instanța menț*****ează că potrivit art. 219 alin.(1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profes*****ale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Codul procedură penală „parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia”. Subsecvent instanța de judecată remarcă faptul că prin prisma prevederilor art. 62 din Codul procedură penală, partea civilă are o serie de drepturi inclusiv de a prezenta probe.

Totodată, potrivit prevederilor art. 1998 alin. (1) din Codul civil se reține că, „cel care acț*****ează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune”.

În acest context, având în vedere că mărimea prejudiciului cauzat părții vătămate prin infracțiunea de escrocherie a fost determinat ca fiind 425991.8 lei, instanța urmează să încaseze această sumă din contul inculpatului Manvelov Valerian.

Instanța explică că suma respectivă este compusă din cei 21000 euro conform cursului BNM la ziua acordării împrumutului și 80000 lei transferați prin intermediul SRL ”Tinama”.

Astfel, instanța explică că nu are împuterniciri de a extinde limitele învinuirii și asupra celorlalte sume solicitate de partea vătămată, care reprezintă valoarea tutunului, acesta nefăcând parte din obiectul învinuirii.

La fel, instanța nu a fost convinsă de modalitatea calculării venitului ratat solicitat a fi încasat de la inculpați, neconținând careva probe în acest sens.

Mai mult, deși s-a solicitat încasarea prejudiciului moral, partea vătămată nu a explicat în ce constă acesta.

Prin urmare, instanța urmează să admită parțial acțiunea civilă depusă de către partea vătămată Melnic Nicolae. Se încasează de la inculpatul **Manvelov Valerian ******* în beneficiul părții vătămate **Melnic Nicolae** suma de 425991,8 (patru sute douăzeci și cinci mii nouă sute nouăzeci și unu lei și optzeci bani) lei, cu titlu de prejudiciu material suportat.

În rest, acțiunea civilă în partea ce o vizează pe inculpata Moroșan Lucia, având în vedere că va fi achitată (*așa cum se va arăta mai jos*) și pretențiile ce exced suma încasată, se resping ca neîntemeiate.

Analiza învinuirii aduse inculpatei Moroșan Lucia ***, de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin.(6) din Codul penal.**

Instanța de judecată, audiind inculpații, martorii, cercetând documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, conchide că inculpata Moroșan Lucia *****, învinuită în baza art. 42 alin.(2), (3), 190 alin.(6) din Codul penal, urmează a fi achitată, din considerentele arătate *infra*:

În conformitate cu art. 24 alin. (2), art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Conform art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Totodată, potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Acestea fiind menționate, instanța reține că în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

Conform art. 101 din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod

obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. **Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri** sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Instanța reiterează că, potrivit actului de învinuire, inculpata Moroșan Lucia a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin.(2), (3), 190 alin.(6) din Codul penal, după semnele, organizator și autor, infracțiunii de escrocherie, adică, sustragerea bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Acestea fiind menționate, instanța de judecată reține că, în cadrul cercetării judecătorești nu s-au adus probe că inculpata a acționat împreună și de comun acord cu inculpatul Manvelov Valerian și acționând intenționat, abuzând de încrederea părții vătămate, sub pretextul dobândirii unui credit, a săvârșit mai multe acțiuni de înșelăciune în privința părții vătămate Melnic Nicolai, cauzându-i ultimului un prejudiciu material în valoare de 540 908 lei.

Astfel, din declarațiile date în fața instanței de judecată, sub jurământ, cu avertizare de răspundere penală pentru darea declarațiilor false, martorul Pantelei Ivan a comunicat că: „[...] În chestia cu mazărea, Moroșan nu are nimic, el nu a cunoscut-o, nici nu o știa atunci, au început a colabora de când au început afacerea cu tutunul. Mazărea a fost adusă la congelat prin facturi. A fost luată de la Coșernița „Cazacu” de la Stăuceni de la Colegiul Vitivinicol, a făcut contracte, i-au făcut calculele, a finanțat, a achitat și a adus-o la congelare. Când a început a scoate mazărea îl știa doar pe Manvelov [...]”.

Totodată, martorul Poiată Maria, în cadrul confruntării cu bănuitul Manvelov Valerian, a declarat că: „[...] tot în acea zi, Melnic i-a transferat lui 80000 lei, 5000 lei ea i-a încasat pentru dânsa, despre care Melnic Nicolae a cunoscut, iar restul sumei de 75000 lei i-a transmis în contul unei firme care era administrată de Moroșan Lucia, deoarece așa a spus dl Manvelov. Aici concretizează că banii, anume cash-ul care s-a transmis în valută, i-a primit în mână Manvelov Valeriu. Aici mai concretizează că nu-și amintește dacă la ziua transmiterii banilor era și Moroșan Lucia dar de fapt la întâlnirile unde discutau despre această tranzacție, dânsa tot participa. La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor de a concretiza de unde a avut datele contului pe care a transferat suma de 75000 lei și cum se numea întreprinderea, adică titularul contului, martorul a răspuns că datele contului le-a primit de la Manvelov Valeriu. El i le-a transmis chiar în ziua când a primit banii cash, adică prima parte a împrumutului și tot atunci, știind că ei au cont la BC „Fincombank” , SRL „Tinama” tot la această bancă avea deschis cont, a întrebat de ce să transmită banii la Eurocredit Bank, atunci dl Manvelov a spus că banii îi transferă pe contul unei firme, directorul căreia era dna Lucia Moroșan. Cum se numea firma dată el nu-și mai amintește dar concretizează că rechizitele contului pe care a transferat banii le-a primit de la Manvelov Valeriu și nu a putut să-și permită să transfere așa sumă de bani pe un cont transmis lui de o persoană pe care abia de o cunoștea, se referea la Moroșan Lucia. [...]. Tot aici concretizează că nu este corect cum a spus Manvelov că a dat banii unei necunoscute, dar deja ce făceau ei mai departe cu banii, asta nu cunoaște. Aici mai concretizează că din suma de 6900 euro, ceva i s-a restituit lui Melnic. Exact

ce sumă nu-și amintește. La întrebarea bănuțului către martor să spună dacă banii au fost transmiși până a pleca la depozitul din Grușeva sau după, martorul a răspuns că după ce a venit de la depozit. La întrebarea bănuțului către martor să-și amintească dacă în automobil era și Moroșan Lucia, dar mai sus a spus că nu o cunoaște, ca să poată să-i transmită așa bani cum explică aceste declarații, martorul a răspuns că el o cunoștea dar numai din spusele dumnealui că a prezentat-o ca angajată la Banca Naț*****ală a Moldovei dar nu o știa într-atât de bine ca să împrumute suma indicată mai sus deoarece erau mulți bani. La întrebarea bănuțului către martor cum a putut transmite suma de 24000 euro pentru obținerea creditului dacă spune că nu o cunoaște, martorul a răspuns că ei nu au dat banii Luciei Moroșan dar au dat banii către SRL „Hrușagroindcom”. **În final dorește să menț*****eze că nemijlocit la tratative Moroșan Lucia nu participa, ea chiar stătea în anticameră, dar nu în biroul său, asta încă o dată demonstrează că nu putea să-i împrumute așa bani.[...].**

Totodată, inculpata a declarat că: „[...] cu Manvelov a făcut cunoștință în 2008-2009 prin intermediul unui cunoscut Caculi Alexandru. Nu cunoaște în calitate de cine a fost prezentată lui Melnic Nicolae și Poiată Maria, în diferite declarații aceștia au dat diferite explicații. Cu SRL „Доброма”, administrator Melnic Nicolae a colaborat ca agenți economici și au avut relații economice între companii și anume cu SRL „Criuliagrocom” unde era administrator după procurarea complexului de producere din sat. Cruglic, r-ul Criuleni. Totodată, cu Melnic a colaborat pe mai multe poziții. De către acesta niciodată nu a fost întrebată dacă a fost lucrător al instituțiilor bancare deoarece în mai multe confruntări au fost numite mai multe instituții. Actele prezentate de Melnic la ceea ce ține de datorii, sunt falsificate, inclusiv semnătura ei. Despre colaborarea lui Manvelov cu Melnic în privința mazărei, dovețele și altor poziții nu cunoaște nimic, ceea ce se confirmă și de către martorul Pantelei. Din procesul-verbal de confruntare între Melnic și Manvelov din 15.05.2016, este clar faptul că sunt niște falsificări și minciuni despre faptul că ea a primit acești bani. Acest lucru este confirmat și de către martorul Poiată. Mina de piatră nu a putu fi găsită, fapt despre care cunoaște și Manvelov. Contractul de vânzare-cumpărare s-a obligat de a-l prezenta. Nu este clară nici suma datoriei între Melnic și Manvelov deoarece în mai multe confruntări s-au numit diferite sume. Despre relațiile economice între Pantelei și Melnic cunoaște doar din spusele lor despre o oarecare colaborare și cunoaște că la un moment nu au împărțit o sumă de bani. De către Pantelei a fost informată că nu mai conlucrează cu Melnic din motiv că acesta este un escroc și viceversa. A fost foarte mirată că aceste persoane se cunosc. Despre toate sumele și relațiile numite de Manvelov în ședințele de judecată nu cunoaște nimic deoarece din 2014 nu mai era administrator la SRL „Criulagrocom”, iar administrator al acesteia a devenit Manvelov, care a falimentat compania. De la Melnic cunoaște că avea în gaj utilajul de la Manvelov. L-a sfătuit să vândă utilajul și să își scoată banii, deoarece din spusele lui, prețul utilajului era de două ori mai mare decât suma datorată de Manvelov. La fel a relatat că, pe Poiată Maria o cunoaște, cu aceasta s-au văzut de 2 sau 3 ori, cu care a făcut cunoștință prin intermediul lui Manvelov. Aceasta i-a fost prezentată de Manvelov drept femeie de afaceri care se ocupă de investiții în diferite domenii, însă când a făcut cunoștință cu ea, i-a comunicat că atelierul de cusut cu care se ocupa era în stare de stagnare. Deoarece la SRL „Hrușagroincom” erau blocate conturile, a semnat un contract între 3 companii cu Poiată Maria și Roibuxprim. Banii i-au fost returnați. La sediul companiei lui Maria Poiată a fost o dată, unde a stat în anticameră și l-a așteptat pe Manvelov. Atunci de ea a avut grijă nepotul doamnei care a stat cu ea în anticameră. La sediul companiei au mers împreună cu Manvelov, unde erau încă 2 persoane care se ocupau cu conservăția. În momentul întocmirii a careva contract sau

transmiterii banilor, ea nu era prezentă [...]”.

Astfel, ținând cont de probele administrate în cauză, nu se poate stabili că inculpata Moroșan Lucia a fost implicată în comiterea infracțiunii imputate. Or, nu a fost demonstrat faptul că inculpata ar fi acț*****at de comun acord cu Manvelov Valerian la comiterea infracțiunii.

Instanța menț*****ează că, în cadrul cercetării judecătorești, probele prezumate de acuzatorul de stat nu au confirmat participarea inculpatei la săvârșirea infracțiunii imputată acesteia. Or, martorul Poiată a declarat că inculpata stătea în antecameră atunci când s-au dus tratativele pentru acordarea împrumutului, iar banii cash i-au fost îmnânați inculpatului Manvelov. Totodată, transferarea sumei de 75000 lei pe contul firmei inculpatei a avut loc la indicația lui Manvelov din motivul că și SRL ”Tinama” avea cont la aceeași bancă.

În acest sens, instanța menț*****ează că în esență, nu are importanță dacă de banii împrumutați s-a folosit și inculpata Moroșan. Este firesc ca inculpata să figureze și ea la unele întâlniri la care a participat inculpatul Manvelov. Or, nimeni nu a negat că aceștia erau concubini. Este important totuși să se stabilească dacă inculpata Moroșan era la curent că mazărea pe care inculpatul Manvelov i-a oferit-o în gaj părții vătămate Melnic de fapt era în proprietatea unei alte persoane. Cu părere de rău, acuzarea nu a probat această presupunere. Cu toate acestea, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, **concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.**

Astfel, instanța menț*****ează că nu este corect ca doar din simplul motiv că inculpata Moroșan Lucia a fost concubina inculpatului Manvelov Valerian și că partea vătămată i-a indicat pe ambii în plângerea sa, aceasta să fie prezumată că a comis și ea infracțiunea de escrocherie. Or, esența infracțiunii respective, după cum s-a menț*****at și mai sus, este ducerea în eroare a părții vătămate că mazărea pusă în gaj i-ar aparține inculpatului Manvelov; altfel partea vătămată nu urma să acorde împrumutul respectiv. Astfel, răspunsul este simplu: ducerea în eroare a fost realizată de către inculpatul Manvelov Valerian, acesta știind că mazărea nu-i aparține lui. De fapt, tot el a transportat mazărea la fabrică, dar nu inculpata Moroșan Lucia. Prin urmare, atâta timp cât răspunderea penală este personală, iar acuzatorul nu a adus probe precum că Moroșan Lucia cunoștea că mazărea nu-i aparține concubinului Manvelov Valerian, aceasta nu poate fi trasă la răspundere penală pentru fapta fostului concubin.

Conform art. 390 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) **fapta nu a fost săvârșită de inculpat**; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În cazul în care probele referitoare la vinovăție nu sunt certe, sigure, complete, ci exista îndoiala cu privire la vinovăția inculpatului, se aplica regula „in dubio pro reo”, potrivit căreia orice îndoiala operează în favoarea inculpatului. Regula „in dubio pro reo” constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituț*****al care reflecta modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în Codul de procedură penală, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătura cu fapta imputată. Înainte de a fi o problema de drept, regula „in dubio pro reo” este o problema de fapt.

În consecință analizând în ansamblu probele administrate, instanța de judecată a concluz*****at că în ședința de judecată nu a fost dovedită implicarea inculpatei Moroșan Lucia

***** la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), (3) 190 alin.(6) din Codul penal, fapt pentru care acesta urmează a fi achitată.

Analiza învinuirii aduse inculpatei Moroșan Lucia ***, de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin.(5) din Codul penal.**

Instanța de judecată, audiind inculpata, martorul și partea vătămată, cercetând documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, conchide că inculpata Moroșan Lucia *****, învinuită în baza art. art. 190 alin.(5) din Codul penal, urmează a fi achitată, din considerentele arătate *infra*:

În conformitate cu art. 24 alin. (2), art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Totodată, potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Acestea fiind menționate, instanța reține că în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictelor; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

În acest sens, analizând probele prezentate de către procuror și cercetate nemijlocit în instanța de judecată, instanța de judecată reține că faptele imputate inculpatei Moroșan Lucia nu întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie calificate de organul de urmărire penală conform art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În conformitate art. 113 alin. (2) din Codul penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală

și de către judecători.

Instanța punctează că, temeiul aplicării răspunderii penale pentru infracțiunea de escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile sau, atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exceda limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Totodată, instanța mențenează, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, se manifestă prin: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni) – a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

În contextul celor expuse, instanța de judecată apreciază că, în speță, probele administrate în cadrul urmăririi penale și ulterior examinate în cadrul cercetării judecătorești, nu demonstrează vinovăția inculpatei Moroșan Lucia în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, în acțiunile inculpatei nu s-a constatat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

În același context, instanța ține să evidențieze că delimitarea infracțiunii de escrocherie față de încălcarea unor relații civile este subsecventă prezenței sau lipsei scopului de cupiditate la momentul asumării obligațiilor, iar primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Totodată, alături de alte circumstanțe, intenția făptuitorului se demonstrează prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii necesare onorării angajamentului.

Potrivit rechizitoriului, inculpatei Moroșan Lucia i se impută că, la 02 august 2010, în timp ce se afla în mun. *****, str. Ghidighici nr.1, acționând cu intenție directă și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale, profitând de încrederea lui Dacin *****, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, și anume inducându-l în eroare că intenționează să cumpere de la ultimul automobilul de model „*****”, anul producerii 2005, cu număr de înmatriculare *****, numărul caroseriei *****, la preț de 12 000 euro, ce conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru ziua de 2 august 2010 constituie 191358 lei, acționând prin comportament dolosiv și viclean la convins pe Dacin ***** să-i transmită dreptul de proprietate asupra automobilului menționat, iar pentru a dobândi încrederea ultimului, a scris o recipisă prin care se obliga să-i achite suma de 12 000 euro, în rezultat primind în aceeași zi de la Dacin ***** automobilul de model „*****” cu n/î *****, iar peste două zile, la 4 august 2010, fiind înregistrat și dreptul de proprietate asupra automobilului, care fără a avea intenția de a-și onora obligațiile asumate, l-a înșușit ilegal, astfel, cauzând părții vătămate Dacin *****, un prejudiciu material în sumă de 191358 lei, ce constituie proporții mari.

În acest sens, din declarațiile atât a părții vătămate Dacin ***** cât și a inculpatei Moroșan Lucia, constată cu certitudine că în vara anului 2010 partea vătămată i-a vândut ultimei

mașina de model „*****” cu n/î ***** , însă pentru care nu i-au fost achitate mijloacele bănești.

Din declarațiile părții vătămate Dacin ***** rezultă că, acesta a vândut mașina de model „*****” cu n/î ***** dnei Moroșan Lucia și fostului ei soț. Dânsul a precizat că: „[...] le-a dat mașina, dar l-au preîntâmpinat că nu au bani la acel moment, motiv din care au convenit să fie întocmită o recipisă. A precizat că a procurat mașina cu 19000, iar lor le-a dat-o cu 12000 euro. Inculpata a întocmit o recipisă. Problema este cu mașina, pentru mașina respectivă i-au restituit doar suma de 3000 euro. Mai deține o recipisă de 70000 lei, dar nu o mai prezintă. Ulterior a acț*****at-o pe Moroșan în judecată și la ziua de astăzi mașina este la el într-o boxă. Suma de 30000 lei i-a fost restituită prin judecată, nu are pretenții la ei. Are pretenții doar feritor la suma mașinii de model Mazda. Este hotărârea instanței de judecată prin care s-a dispus restituirea banilor pentru mașină [...]”.

Tot partea vătămată în declarațiile sale a comunicat că: „[...] mașina la păstrare a obținut-o prin intermediul executorului judecătoresc, în baza documentelor. Dat fiind faptul că totul a avut loc cu 10 ani în urmă, nu ține minte dacă a primit mașina la păstrare, până sau după înaintarea plângerii. Moroșan cu soțul său au comunicat că doresc să procure mașina când stăteau la masă, la un pahar de vin. Nu cunoaște dacă afacerea doamnei Moroșan și a soțului ei era profitabilă. După ce a fost întocmită recipisa nu au fost încheiate alte careva acte. În recipisă este indicată suma de 12000 euro, dar este și alt contract unde este indicată suma de 9000 euro. Suma de 3000 care a fost restituită s-au înțeles că este suma pentru mașină [...]”.

Totodată din declarațiile inculpatei Moroșan Lucia, rezultă că ultima niciodată nu a negat procurarea automobilului de la Dacin ***** , invocând că sunt în prezența unor relații economice, iar în acest sens fiind și hotărârea instanței de judecată.

Astfel, în cadrul audierii în ședința de judecată, inculpata Moroșan Lucia a declarat că: „[...] între SRL „Gelacsit Group” și SRL „Criulagrocom” s-a semnat un contract de colaborare în privința procurării și uscării prunelor. Banii au fost transferați, nu s-au achitat până la capăt. Deține actul de verificare între companii. SRL „Gelacsit Group” a câștigat cauza civilă. Hotărârea la fel o va prezenta instanței. Cu automobilul s-au achitat. Una din sume în valoare de 3000 euro a lăsat-o la Dacin ***** și anume la contabilul firmei, în urma căreia a primit recipisa. Nu a fost nici un motiv pentru intentarea dosarului penal. Este o relație economică [...]”.

La fel inculpata a comunicat că, „[...] automobilul de marca ”Mazda” a comunicat că, când a făcut cunoștință cu Manvelov avea în proprietate un automobil de marca ”*****”. Manvelov a convins-o să îl vândă, el la fel nu avea automobil și a dorit să procure un automobil în leasing. Ideea a fost a ei. De către Dacin și Manvelov a fost convinsă să nu procure automobil pe datorii și i-a fost propus să procure de la Dacin ***** , nașul de cununie. Banii i-a transmis prin recipisă contabilului lui Dacin. Ea doar a mers și a înregistrat automobilul pe numele ei. Recipisa a fost scrisă din motiv că a procurat mașina din start fără bani. Trebuiau să întoarcă suma de 12000 euro. Datorii îi rămase de 9000 euro [...]”. Iar suplimentar a notat că: „[...] când cauza penală a fost transmisă în instanță, a fost anunțată de către procuror că automobilul a fost transmis lui Dacin pentru păstrare [...]”.

În contextul circumstanțelor de fapt constatate *supra*, instanța menț*****ează că, la încheierea tranzacției dnei Moroșan Lucia cu partea vătămată Dacin ***** , nu a existat o inducere în eroare, după cum invocă acuzarea. Or, potrivit rechizitoriului și ordonanței de modificare a învinuirii nici nu se specifică în ce constă inducerea în eroare.

Prin urmare, în speță, instanța constată că, fapta cu care a fost sesizată prin rechizitoriu, nu are relevanță penală, deoarece între inculpată pe de o parte și partea vătămată, pe de altă

parte, se atestă existența unor relații de ordin civil, manifestate prin nerespectarea și încălcarea condițiilor contractuale, iar neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale.

Respectiv, instanța a stabilit că, între partea vătămată pe de o parte și inculpată pe de altă parte au existat raporturi contractuale, generate de procurarea unui automobil cu achitarea parțială.

În asemenea circumstanțe, instanța ține să remarce că în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a confirmat fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea principală, de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, precum și acțiunea adiacentă, inducerea în eroare, or, din probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, se conchide că, inculpata nu s-a încadrat în termenul promis părții vătămate de achitare a sumelor de bani restante, din cauza situației financiare precare.

În acest context, instanța consideră că acuzarea nu a probat în acțiunile inculpatei Moroșan Lucia nici prezența indicelui calificativ – inducerea în eroare, or instanța reiterează că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 alin. (5) din Codul penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special, și anume a scopului de cupiditate. În cazul infracțiunii specificate la art. 190 din Codul penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Așadar, la caz, instanța consideră că, prin probele administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatei, de comiterea infracțiunii imputate acesteia, or, instanța constată cu certitudinea lipsa a careva probe ce ar confirma că inculpata a urmărit scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului.

În acest caz, instanța nu a identificat faptul că inculpata ar fi avut de la bun început intenția de a însuși mașina de model „*****”, așa cum susține acuzarea.

Mai mult, la materialele dosarului, acuzarea nu a prezentat nicio probă care să ateste că la data asumării obligațiilor contractuale cu partea vătămată, avea o situație financiară extrem de neprielnică, precum și nu avea nicio activitate aducătoare de venituri, or lipsesc înscrisuri care să confirme bunurile, veniturile de care dispunea inculpatul la epoca faptelor.

La fel, automobilul de model „*****”, la moment se află la păstrare la partea vătămată Dacin *****.

Totodată, **comportamentul inculpatei și atitudinea acesteia față de executarea obligațiilor asumate, manifestat prin achitarea unei părți din datorii -3000 euro (până la depunerea plângerii de către partea vătămată!), nu denotă că dânsa a avut intenția să nu restituie datoria față de partea vătămată.**

Prin urmare, instanța subliniază că, în speță, s-a adeverit doar existența unor relații de ordin civil, manifestate prin nerespectarea și încălcarea condițiilor contractuale, fapt care însă denotă inadmisibilitatea de drept de a dispune plasarea acțiunilor persoanei sub aspect penal. Astfel, este inadmisibil de a fi trasă la răspundere penală orice persoana care și-a asumat obligații de natură civilă. Or, instanța reiterează că neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că s-au folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului.

În acest sens, se poate afirma aplicabilitatea articolului 1 din Protocolul nr. 4 adiț****al la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Astfel, instanța de judecată este solidară poziției inculpatei referitor la faptul că aceasta cu partea vătămată Dacin ***** sunt în prezența relațiilor civile, or, limita între un acord civil și escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei, prin intenția inducerii în eroare și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase.

Prin urmare, instanța reține că în speță, raporturile juridice dintre inculpată și partea vătămată, generează doar obligații de ordin civil și nicidecum nu impune plasarea acțiunilor acesteia sub aspect penal, or, sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului.

În contextul celor expuse, se impune necesitatea pronunțării sentinței de achitare în privința dnei Moroșan Lucia, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, în temeiul prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și anume, latura obiectivă și latură subiectivă.

Totodată, potrivit art. 397 din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței trebuie să cuprindă hotărârea cu privire la corpurile delict.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, având în vedere achitarea persoanei, corpul delict - automobil de model „*****”, anul producerii 2005, cu număr de înmatriculare *****, numărul caroseriei *****, care a fost transmis spre păstrare părții vătămate Dacin *****, de restituit persoanei de la care s-a ridicat – executorul judecătoresc Olga Delev.

Totodată, potrivit art. 210 alin. (1) din Codul de procedură penală, bunurile se scot de sub sechestru prin hotărârea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuیتului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestru.

Prin urmare, având în vedere achitarea inculpatei Moroșan Lucia, instanța urmează să dispună scoaterea de sub sechestru a bunurilor sechestrate inculpatei **Moroșan Lucia** ***** în temeiul Încheierii din 26 martie 2019 (f.d. 91, vol. III) și Încheierii din 26 martie 2019 (f.d. 97, vol. III) prin Procesul-verbal de punere sub sechestru a bunurilor din 25 aprilie 2019 (f.d. 24, vol. IV).

Conform art. 384-385, 387, 390, 392-394, 396, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Manvelov Valerian ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (6) din Codul penal și se condamnă în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gest*****area bunurilor materiale și a mijloacelor financiare, pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul de executare a pedepsei de calculat din momentul punerii în executare a sentinței, după devenirea definitivă a acesteia, la reținerea condamnatului.

Se aplică în privința inculpatului **Manvelov Valerian ******* măsura preventivă – obligarea de nepărăsire a țării - până când sentința va deveni definitivă.

Moroșan Lucia *****, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. alin. (2), (3), 190 alin. (6) din Codul penal, se achită, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Moroșan Lucia *****, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) din Codul penal, se achită, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Se admite parțial acțiunea civilă depusă de către partea vătămată Melnic Nicolae.

Se încasează de la inculpatul **Manvelov Valerian ******* în beneficiul părții vătămate **Melnic Nicolae** suma de 425991,8 (patru sute douăzeci și cinci mii nouă sute nouăzeci și unu lei și optzeci bani) lei, cu titlu de prejudiciu material suportat.

În rest, acțiunea civilă în partea ce o vizează pe inculpata Moroșan Lucia și pretențiile ce exced suma încasată, se resping ca neîntemeiate.

Se scot de sub sechestru bunurile sechestrate inculpatei **Moroșan Lucia ******* în temeiul Încheierii din 26 martie 2019 (f.d. 91, vol. III) și Încheierii din 26 martie 2019 (f.d. 97, vol. III) prin Procesul-verbal de punere sub sechestru a bunurilor din 25 aprilie 2019 (f.d. 24, vol. IV).

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel ***** , în termen de 15 zile, din data pronunțării sentinței motivate, prin intermediul Judecătoriei ***** , sediul Buiucani.

Sentință motivată pronunțată public pe data de 3 aprilie 2023.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Sergiu STRATAN